

Ε Φ Η Μ Ε Ρ Ι Δ Α

Η ΗΜΕΡΑ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2009

των εργαζομένων

Συντάχθηκε
και εκδόθηκε από
τους εργαζόμενους
της εφημερίδας
“Η ΗΜΕΡΑ”

ΓΡΑΦΟΥΝ:

• ΑΠ. ΒΟΥΛΔΗΣ: «Τέκνο» της οργής • ΑΝΔΡ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΚΑΜΠΕΡΟΣ Α.Ε. «Αναληψίας το ανάγνωσμα...» • ΑΝ. ΜΑΡΤΣΟΥΚΑ: Το χρονικό ενός προαναγγελθέντος κλεισίματος • Τ. ΜΑΡΤΑΤΟΣ: Ένα και πλέον μήνα χωρίς δουλειά, • Κ. ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΥ: Το πρώτο θέμα είμαστε πλέον εμείς! • ΧΡ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ: Τιμωρήστε τους! • ΜΙΛ. ΚΩΤΙΑΔΗΣ: Νισάφι πια...

«Τέκνο της οργής»

Του **Απόστολου Βουλδή**, δημοσιογράφου, προέδρου της ΕΣΗΕΠΗΝ

Φ

ίλε αναγνώστη, το φύλλο που κρατάς στα χέρια σου δεν είναι ένα συντηγμένο έντυπο. Πρόκειται για την «ΗΜΕΡΑ των εργαζομένων», ένα

ελεύθερο βήμα για να γραφτούν αλήθειες. «Τέκνο της οργής» των ανθρώπων που, μέχρι χθες, εξέδιδαν μια εφημερίδα με διαδρομή στο χώρο του Τύπου 65 ετών. Και πόρτα της ζητώντας συνδρομή της δημοσιογραφικής πέννας έναντι της ανάληψης Πολιτείας και των καρεκλοκένταυρων της.

Αυτοί, που μέχρι χθες αγόγγυστα συνει-

σέφεραν στην έκδοση της «Ημέρας των Πατρών», αίφνης μετατράπηκαν σε δούρειο ίππο για την επιχείρηση.

Έγιναν υπονομευτές. Μαζί με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις που είχαν ευήκοον ους και αγωνιστική διάθεση.

Η ιδιοκτησία θεώρησε πως η «επανάσταση» πρέπει καταπιγεί και δείχνοντας το αληθινό πρόσωπό της προχώρησε στην αναστολή της έκδοσης.

Δεν ήταν μπλόφα, όπως πολύ σωστά επεσήμανε συνεχώς ο διορισμένος εκπρόσωπός της. Ήταν απόφαση που είχε ληφθεί με προδιαγεγραμμένες κινήσεις.

Οι σκλάβοι δεν είχαν παρά να χάσουν μόνο τις αλυσίδες τους και αυτό έκαναν. Αντελήφθησαν πως η επιδεικνυόμενη ανοχή είχε εκληφθεί ως αδυναμία. Και αντέδρασαν με τη νόμιμη και συνταγματικά κατοχυρωμένη κήρυξη προειδοποιητικής απεργίας.

Αυτό ήταν. Οι μάσκες έπεσαν και αποκαλύφθηκε ποιο πράγματι ενδιαφέρονταν για το ιστορικό έντυπο. Με μια πρωτοφανή

και εξοργιστική απαίτηση, ο πολυπράγμων επιχειρηματίας ζήτησε να τερματιστεί κάθε εστία αντίστασης ειδάλλως θα «έβαζε λουκέτο». Έτσι απλά, δίχως δεύτερη σκέψη. Γιατί δεν άντεχε άλλη αγνωμοσύνη!

Μήπως όμως συνέβαινε το αντίθετο; Μήπως το προσωπικό εξάντλησε τα όρια αντοχής του;

Επί έναν περίπου χρόνο η αναμονή αποδείχθηκε μάταιη. Πότε έπρεπε να περιμένουν επί μακρόν τα δεδουλευμένα τους, γιατί δεν είχε εισέλθει ακόμη η επιχείρηση σε ειδική ευνοϊκή ρύθμιση. Πότε επέστρεφαν στην οικογένειά τους με άδεια χέρια, διότι και πάλι τα «παρασκηνιακά χτυπήματα» στον εργοδότη δεν επέτρεπαν την εκροή από το ταμείο.

Παράλληλα, οι απολύσεις με αστείες δικαιολογίες συνεχίζονταν με ταχύτατους ρυθμούς.

Αποδυναμωνόταν η εφημερίδα. Πάρα ταύτα οι εναπομείναντες έδιναν καθημερινή μάχη να καλύψουν τις ελλείψεις. Πάντα

απλήρωτοι, γιατί η περιβόητη δικαστική απόφαση δεν εκδόθηκε...

Ενώ ακόμη και στο αυτονόητο ερώτημα για τον χρόνο καταβολής του μισθού, η στερεότυπη απάντηση ήταν η επίκληση του λουκέτου.

Η «Ημέρα» είχε αρχίσει τη φθίνουσα πορεία της. Ο εκδότης της απλά δεν ενδιαφερόταν παρά μονάχα για το πώς θα υποστηρίξει τα υπόλοιπα επιχειρηματικά του συμφέροντα. Και το απέδειξε έμπρακτα.

Τερμάτισε ανώμαλα την πορεία της εφημερίδας, εφόσον οι αγνώμονες εργαζόμενοι δεν δέχονταν να δουλεύουν απλήρωτοι και ανασφάλιστοι και οι συνδικαλιστικές ενώσεις συμπεριφέρονταν με ιδιότητα!

Ο ιδιοκτήτης με την πράξη του κατέδειξε και στον πλέον δύσπιστο συμπολίτη πώς ορισμένοι εννοούν την απεριόριστη προσφορά στον τόπο. Να αποδεχθούν άπαντες την καταστρατήγηση κάθε νόμου, δίδοντας στον... κατατρεγμένο επιχειρηματία απεριόριστο χρόνο για να δρα ανεξέλεγκτα!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

Δήλωση Δημάρχου Πατρών για το λουκέτο στην «Ημέρα»

Απευθύνει έκκληση να επανεκδοθεί η εφημερίδα

Ο δήμαρχος Πατρών Ανδρέας Φούρας έκανε σήμερα την ακόλουθη δήλωση:

«Η αναστολή έκδοσης της εφημερίδας «Ημέρα» είναι ένα λυπηρό γεγονός, ιδιαίτερα αν λάβουμε υπόψη την επί έξι, και πλέον, δεκαετίες παρουσία της εφημερίδας στον τοπικό Τύπο. Ταυτόχρονα εκφράζω την ιδιαίτερη ανησυχία μου για την τύχη των εργαζομένων στην εφημερίδα αυτή. Απευθύνω σήμερα έκκληση προς κάθε πλευρά προκειμένου να εξαντληθούν όλα τα περιθώρια και οι δυνατότητες, ώστε να καταστεί δυνατή η επανέκδοση της ιστορικής αυτής εφημερίδας».

ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τα Διοικητικά Συμβούλια της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου – Ηλείου – Νήσων και της Ένωσης Υπαλλήλων και Γραφικών Τεχνών χαιρετίζουν την καθολική συμμετοχή των συναδέλφων στην 24ωρη απεργία της Τετάρτης 21 Οκτωβρίου, στις εφημερίδες «Αλλαγή», «Γεγονότα», «Ημέρα» και «Σημερινή» της Πάτρας.

Το μήνυμα που εστάλη ήταν σαφές. Οι εργαζόμενοι στον Τύπο δεν πρόκειται να δεχθούν πρακτικές που παγώνουν καταστάσεις αυθαιρεσίας και παρανομίας και θα συνεχίσουν τους αγώνες τους έως ότου επέλθει καθεστώς πλήρους νομιμότητας σε ό,τι αφορά στην κανονική καταβολή των αμοιβών, στην ασφαλιστική κάλυψη των συναδέλφων, στην απαρέγκλιτη τήρηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και στην διασφάλιση των θέσεων εργασίας.

Η ενόπτιο του κλάδου είναι η μεγάλη ισχύς του, κάτι που επιβεβαιώθηκε στην συνέλευση των εργαζομένων στις τέσσερις εφημερίδες, το μεσημέρι της Τετάρτης στα γραφεία της ΕΣΗΕΠΗΝ και φυσικά στην απεργία της ίδιας μέρας.

Οι εργαζόμενοι στον Τύπο διεκδικούν το αυτονόητο και το νόμιμο. Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο. Διεκδικούν την αξιοπρεπή διαβίωσή τους, την εργασιακή τους ασφάλεια και το δικαίωμα σε μια κανονική σύνταξη.

Σε ό,τι αφορά στην παράνομη και προσηχηματική απόφαση του ιδιοκτήτη της εφημερίδας «Ημέρα» κ. Θεόδωρου Καμπέρου να αναστείλει την έκδοση της εφημερίδας, με άλλοθι την απεργία των εργαζομένων, τα Διοικητικά Συμβούλια της Ένωσης Συντακτών και της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών, διαμνύουν στον κ. Καμπέρο ότι αν αναζητεί άλλοθι και προσχήματα ως ψάξει αλλού να τα βρει και όχι στην δίκαιη απεργία των εργαζομένων.

Η απόφαση αυτή εξωθεί στην ανεργία περίπου 50 εργαζόμενους, μόνο και μόνο για να ικανοποιηθεί το πείσμα της ιδιοκτησίας. Δεν είναι δυνατόν η κοινή γνώμη της πόλης να δεχθεί ότι η κήρυξη μιας 24ωρης απεργίας μπορεί να έχει ως φυσιολογικό αποτέλεσμα την αναστολή λειτουργίας ενός μέσου ενημέρωσης.

Καλούμε τον κ. Θεόδωρο Καμπέρο να ανακαλέσει την απόφαση του, καλούμε επίσης τους φορείς της πόλης να υποστηρίξουν το αίτημα επαναλειτουργίας της εφημερίδας, με τον ίδιο αριθμό εργαζομένων και στην βάση της τήρησης όλων των προβλεπομένων από τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας όρων και προϋποθέσεων.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Κοινοποίηση: Υπουργείο Εργασίας, Εισαγγελία Πρωτοδικών Πάτρας, Επιθεώρηση Εργασίας Πάτρας, ΠΟΕΣΥ, Ενώσεις Συντακτών.

ΕΝΩΣΗ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

Πάτρα 26 Οκτωβρίου 2009

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών Νομού Αχαΐας, συνεδρίασε εκτάκτως, σήμερα 26 Οκτωβρίου 2009 και ώρα 11.00 π.μ., στα γραφεία της Ένωσής μας, μετά την απόλυτη επιτυχία της 24ωρης προειδοποιητικής απεργίας την 21 Οκτωβρίου 2009 στις εφημερίδες «Αλλαγή», «Γεγονότα», «Ημέρα» και «Σημερινή» και μετά τις δυσμενείς εξελίξεις στον τοπικό Τύπο της Πάτρας,

Καταγγέλλουμε σαν παράνομη, αντισυνταγματική, αντιδεδειγμένη, καταχρηστική και εκβιαστική προς τους εργαζόμενους την ενέργεια του «Ομίλου Καμπέρου» να κλείσει την ιστορική εφημερίδα «Ημέρα».

Οι εργαζόμενοι τεχνικοί και δημοσιογράφοι της πόλης των Πατρών σε όλα τα ΜΜΕ δεν θα αφήσουν αναπάντιπο τον άθλιο και προκλητικό εκβιασμό του «Ομίλου Καμπέρου», δίνοντας τη μάχη αγωνιστικά και δικαστικά μέχρι δικαιοσύνης.

Ο «Όμιλος Καμπέρου» θα πληρώσει.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών Ν. Αχαΐας.

Στιγμιότυπο από τη σύσκεψη με τη συμμετοχή εκπροσώπων φορέων που πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της ΕΣΗΕΠΗΝ

Η «ΗΜΕΡΑ» ανήκει στους αναγνώστες της

Σύσκεψη φορέων για το κρίσιμο θέμα του “λουκέτου” της εφημερίδας “Η Ημέρα” πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 29 Οκτωβρίου στη 1 το μεσημέρι, στα γραφεία της Ένωσης Συντακτών (ΕΣΗΕΠΗΝ), με πρωτοβουλία της ΕΣΗΕΠΗΝ και της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών νομού Αχαΐας.

Στη διάρκεια της σύσκεψης παρέστησαν αρκετοί εκπρόσωποι φορέων, εκπρόσωποι εργατικών σωματείων της περιοχής, καθώς και πολλοί από τους εργαζόμενους της ιστορικής εφημερίδας “Ημέρα”, η ιδιοκτησία της οποίας την επομένη της απεργιακής κινητοποίησης, που έλαβε χώρα σε 4 τοπικές εφημερίδες, την Τετάρτη 21 Οκτωβρίου 2009, προχώρησε με τρόπο προσχηματικό στην αναστολή έκδοσης της εφημερίδας.

Στη συνάντηση ο πρόεδρος της Ένωσης Συντακτών Πελοποννήσου Ηπείρου και Νήσων Απόστολος Βουλδής ανέγνωσε ψήφισμα που εκδόθηκε, το οποίο κατόπιν υπεγράφη από το σύνολο σχεδόν των παρευρισκομένων, το οποίο και εστάλη τις επόμενες ημέρες και αρμοδίως σε όλους τους φορείς, στον Τύπο, στο υπουργείο Εργασίας και στον υπουργό Ανδρέα Λοβέρδο. Στο ψήφισμα ζητείτο από την ιδιοκτησία της εφημερίδας, εφόσον η ίδια δεν επιθυμεί τη συνέχιση της έκδοσής της, ο τίτλος της να παραχωρηθεί στους εργαζόμενους δημοσιογράφους και τεχνικούς, προκειμένου να εξαντληθεί κάθε πιθανότητα επανέκδοσης της εφημερίδας ακόμη και με άλλο ιδιοκτησιακό καθεστώς.

Επίσης, τις επόμενες μέρες θα επιδιωχθεί

» Σύσσωμοι οι φορείς στο πλευρό των εργαζομένων της εφημερίδας, μετά το προσχηματικό «λουκέτο» που επέβαλε η εργοδοσία

συνάντηση της τριμερούς επιτροπής (της ιδιοκτησίας, εκπροσώπου των εργαζομένων της εφημερίδας και του υπουργείου Εργασίας) προκειμένου να συζητηθούν οι δυνατότητες επιβίωσης της εφημερίδας και διασφάλισης των δεδουλευμένων, των αποζημιώσεων και των θέσεων εργασίας.

Ο πρόεδρος της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου Γιώργος Κοζίας υπογράμμισε ότι πρέπει πάση θυσία να ξαναοίξει η “Ημέρα”, θυμίζοντας ότι από πέρυσι τέτοια εποχή είχαν ξεκινήσει οι απολύσεις στην “Ημέρα” με την Κωνσταντίνα Κωστακοπούλου (γραφίστρια και Γ. Γραμματέα της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου), ενώ τα Χριστούγεννα ακολούθησαν κι άλλες, ανάμεσα στις οποίες ήσαν τα ονόματα των Στάθη Κεραμιδά και Κώστα Μπουλμπασάκου.

Ο νομαρχιακός σύμβουλος Βασίλης Χατζηλάμπρου μίλησε για πολλές “ένοχες σιωπές” και υπογράμμισε την ανάγκη της δυναμικής συμπαράστασης σύσσωμων των φορέων, ώστε ο επιχειρηματίας-εκδότης της «Ημέρας» να αισθανθεί απομονωμένος πολιτικά.

Για την ανάγκη αυτοδιαχείρισης της εφημερίδας μίλησε ο βουλευτής Αχαΐας του ΣΥΡΙΖΑ Νίκος Τσούκαλης, ενώ για τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας και την παροχή νέων κινήτρων στον ιδιοκτήτη έκανε λόγο ο βουλευτής Αχαΐας του ΚΚΕ Νίκος Καραθανασόπουλος, ο οποίος μάλιστα ζήτησε οι άνεργοι δημοσιογράφοι της “Ημέρας” να προσληφθούν σε γραφεία Τύπου φορέων και παράλληλα η ιδιοκτησία της εφημερίδας να καλύψει τις ασφαλιστικές εισφορές που οφείλει στο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών Θεσσαλονίκης (ΤΣΠΕΑΘ).

Η σύσκεψη, που ομολογουμένως είχε με-

γάλο ενδιαφέρον, επεκτάθηκε και στο ευρύτερο πρόβλημα που υπάρχει στο χώρο του Τύπου, όπως για παράδειγμα στην Ηλεία όπου, όπως καταγγέλθηκε, εργαζόμενοι βρέθηκαν στο εκβιαστικό δίλημμα ή να δεχτούν μείωση 25% στο μισθό τους ή να απολυθούν.

Ο νομάρχης Αχαΐας Δημήτρης Κασικόπουλος εξέφρασε κι αυτός την ανάγκη να παραμείνει ανοικτή η εφημερίδα “Ημέρα”, διότι σε διαφορετική περίπτωση θα είναι ένα πλήγμα στη δημοκρατία και την ελεύθερη έκφραση, ενώ τόνισε ακόμα ότι το τοπίο στο χώρο του Τύπου είναι ζοφερό, καθώς πολλές εφημερίδες στο Αίγιο ή την Ηλεία αντιμετωπίζουν δυσκολίες.

Στη σύσκεψη παρευρέθηκαν επίσης οι βουλευτές Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ Θανάσης Παπαδόπουλος και Ανδρέας Τριανταφυλλόπουλος, ο βουλευτής Αχαΐας του ΛΑ.Ο.Σ. Αλέκος Χρυσανθακόπουλος, ο πρώην βουλευτής και επικεφαλής της μείζονος αντιπολίτευσης στο Νομαρχιακό Συμβούλιο Αχαΐας Θεόφιλος Βασιλείου, ο αντιδήμαρχος Νίκος Τζανάκος ως εκπρόσωπος του δημάρχου Πατρέων Ανδρέα Φούρα, ο δήμαρχος Ρίου Χρήστος Λιακόπουλος, ο πολιτευτής Δημήτρης Τριανταφυλλόπουλος, ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Πάτρας Αντώνης Καλής, ο πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Δυτικής Ελλάδος Γιώργος Ζεπάτος, ο δημοτικός σύμβουλος Ρίου Θόδωρος Ξυλιάς, η πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων της ΜΙΣΚΟ Ντίνα Πεταλά κ.ά. Επιστολή είχε αποστείλει ο βουλευτής Αχαΐας της ΝΔ Νίκος Νικολόπουλος, ο οποίος δεν μπόρεσε να παρευρεστεί.

Η είδηση για το κλείσιμο της «Ημέρας» έπεσε ως κεραυνός εν αιθρία στην τοπική κοινωνία, αλλά όχι και στους εργαζόμενους σ' αυτήν, που εδώ και καιρό ζούσαν με τον εφιάλτη είτε της απόλυσης είτε της οριστικής επιστροφής στα σπίτια τους. Η απόφαση αυτή, όπως αποδεικνύεται από την τροπή που έχουν λάβει τα πράγματα, δεν ήταν αυθόρμητη ούτε πάρθηκε υπό το βάρος κάποιας συναισθηματικής φόρτισης. Το έργο, όπως μαρτυρούν τα γεγονότα, ήταν οργανωμένο και καλά ενορχηστρωμένο.

Οι πρώτες καμπάνες χτύπησαν το Δεκέμβριο του 2008, όταν λίγες μέρες πριν την αλλαγή του χρόνου και την έλευση του 2009 ανακοινώθηκαν απολύσεις δεκατριών ατόμων από την «Ημέρα», εξωτερικών κατά βάση συνεργατών, καθώς και τριών μόνιμων δημοσιογράφων με καθημερινή παρουσία στην εφημερίδα, αρκετοί μάλιστα εκ των οποίων αποτελούσαν παλιά στελέχη της εφημερίδας ή βρίσκονταν πολύ κοντά στη σύνταξη. Ήταν η πρώτη ψυχρολουσία από μια εφημερίδα που μέχρι τότε είχε επιδείξει καλά δείγματα γραφής, σ' ό,τι αφορά τις οικονομικές της υποχρεώσεις απέναντι στο προσωπικό που απασχολούσε. Οι απολύσεις ήταν μεγάλες, ο θόρυβος που τις ακολούθησε δυστυχώς πολύ μικρός! Έτσι η επιχείρηση έφτασε ανώδυνα στην τωρινή επιχείρηση εκκαθάρισης, την οποία, ως φαίνεται, είχε από καιρό κατά νου να υλοποιήσει. Ταυτόχρονα με τις απολύσεις έκαναν την εμφάνισή τους και οι πρώτες πιέσεις προς τους εργαζόμενους. Εκτός από τη συνέπεια που έπρεπε να επιδεικνύουν στο αντικείμενο της δουλειάς τους όφειλαν, σύμφωνα με την επιχείρηση, να λειτουργούν ανταποδοτικά, ενισχύοντας μέσα από προσωπικές γνωριμίες το συνδρομητικό και εν γένει εμπορικό-διαφημιστικό κομμάτι της εφημερίδας. Κοινώς απαιτούσαν -και το ρήμα δεν είναι τυχαίο- ο δημοσιογράφος να είναι και ολίγον δημοσιοσχετίστας - εισπράκτορας - διαφημιστής. Η μόνιμη επώδυνος μάχη της διεύθυνσης ήταν πως οι δημοσιογράφοι ποτέ δεν στήριξαν τον επιχειρηματία στις δύσκολες οικονομικές συγκυρίες, λες και το γεγονός ότι 50 άνθρωποι παρέμεναν απλήρωτοι το τελευταίο διάστημα για τρεις περίπου μήνες δεν αποτελούσε ένδειξη κατανόησης και καλής θέλησης! Η σύγχυση ρόλων και αρμοδιοτήτων, η δημιουργία υπαλλήλων δυο ταχυτήτων (αυτών που τα

Το χρονικό ενός προαναγγεληθέντος κλεισίματος

φέρνουν και των υπολοίπων που ασχολούνται ως οφείλουν με τη δουλειά τους) και το καθεστώς των προκαταβολών, που έτεινε να παγιωθεί, δημιούργησαν πολλά προβλήματα στην εφημερίδα. Όσο συνεχιζόταν αυτό το άνισο και άδικο επί της ουσίας αλισβερίσι το δημοσιογραφικό τμήμα της εφημερίδας αποδυναμώταν συνεχώς.

Η σταδιακή απαξίωση του κλάδου μας, με τις συνεχείς απολύσεις και την κακόβουλη κριτική που δέχονταν εκ των έσω η δουλειά μας, είχε τα αποτελέσματα που είναι ορατά σε όλους μας σήμερα, δηλαδή το οριστικό φήμωμα μιας ιστορικής εφημερίδας 65 χρόνων. Ενδεικτικά

αναφέρω ότι στην εφημερίδα, με εξήντα και πλέον σελίδες, το τελευταίο διάστημα εργαζόνταν σε κανονικό καθεστώς εργασίας μόλις τρεις δημοσιογράφοι στο πολιτικό και πολιτιστικό και τρεις αθλητικογράφοι! Το κερασάκι στην τούρτα ήταν η απόλυση προ λίγων μηνών του συναδέλφου δημοσιογράφου Τάκη Μαρτάτου, ο οποίος είδε την πόρτα της εξόδου επειδή τόλμησε να διεκδικήσει δεδουλευμένα. Το κλίμα πλέον είχε αρχίσει να δημιουργεί πόλωση ακόμα και μεταξύ των εργαζομένων, οι οποίοι, στο πλαίσιο των συνεχών περικοπών, καλούνταν να κάνουν δουλειά για δύο και τρία άτομα. Η μετέπειτα συνέχεια είναι γνωστή σε

όλους μας. Κλείνοντας αυτές τις σκέψεις θέλω ν' αναφερθώ στο ψευτοδίλημμα που τέθηκε στο πρωτοσέλιδο του τελευταίου φύλλου της εφημερίδας «Ημέρα», ότι οι εργαζόμενοι είχαν να επιλέξουν ανάμεσα στα κάτεργα ή την ανεργία και με τη στάση τους διάλεξαν το δεύτερο. Απαντώντας σ' αυτό λέγοντας ότι ανάμεσα στα δύο, που είναι εξίσου απαξιωτικά και ταπεινωτικά, και κάθε εργαζόμενο υπάρχει μια λεπτή γραμμή, μια διελκυστίνδα που λέγεται αξιοπρέπεια και αυτή βρίσκει έκφραση μόνο στη νόμιμη και σωστά αμειβόμενη εργασία και αυτή θα πρέπει να είναι μονόδρομος για όλους μας!

ΑΝ. ΜΑΡΤΣΟΥΚΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΒΕΞ ΠΑΤΡΑΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΣΗΦ» ΕΡΓΑΤΩΝ/ΠΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΤΡΑΣ
ΠΑΤΡΑ 23/10/2009
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 20 ΠΑΤΡΑ
Α.Μ 939 ΑΠ 25/82

ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΘΛΙΟ ΕΡΓΟ ΤΟ ΕΧΟΥΜΕ ΞΑΝΑΔΕΙ

Η ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ «ΧΤΥΠΗΣΕ» ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ... ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΜΕ ΔΙΠΛΟ ΧΤΥΠΗΜΑ!!!!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΑ Η ΑΔΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΗ ΑΠΟΛΥΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΛΛΑΓΗ ΠΟΥ «ΤΟΛΜΗΣΕ» ΝΑ ΖΗΤΗΣΕΙ ΤΑ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΑ ΤΗΣ... ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΗΜΕΡΑ ΣΑΝ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ.....

ΑΥΤΟΣ Ο ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΣ ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΞΕΙ!

Η ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ, Ο ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗΣ ΑΝΘΙΡΡΕΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΕΥΡΥΝΟΥΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ.

ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΘΕΣΗ ΣΕ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΤΙΣ ΑΘΛΙΟΤΗΤΕΣ ΟΧΙ ΜΕ ΛΟΓΙΑ ΑΛΛΑ ΜΕ ΕΡΓΑ. ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΠΙΣΩ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ Ν.Δ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ. Η ΑΣΥΛΙΑ ΚΑΙ Η ΑΒΑΝΤΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΤΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ!!!!

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΑΒΕΞ ΕΚΦΡΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΤΟΣΟ ΣΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΥ ΟΣΟ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΗΜΕΡΑ.

ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ

ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΟΙ ΚΟΥΜΠΑΡΟΙ ΜΕΝΟΥΝ για το κλείσιμο της εφημερίδας «ΗΜΕΡΑ»

Το ποτήρι ξεχειλίζει! Η επιτυχημένη, κοινή, απεργία δημοσιογράφων και τεχνικών στις 21 Οκτωβρίου στις εφημερίδες «Αλλαγή», «Γεγονότα», «Ημέρα» και «Σημερινή» έστειλε ένα ηχηρό μήνυμα ενόπτιας, φέρνοντας παράλληλα στην επιφάνεια τις απαράδεκτες εργασιακές σχέσεις που κυριαρχούν -και- σε μεγάλο μερίδα του τοπικού και περιφερειακού Τύπου.

Εργαζόμενοι απλήρωτοι επί μήνες, χωρίς ασφάλιση ή με μπλοκάκια, ασφαλιστικές εισφορές που καταλήγουν στην... τσέπη των εκδοτών, πληρωμή με... απόλυση όταν ζητούνται τα νόμιμα και τα δεδουλευμένα, ακόμη και εφημερίδες χωρίς δημοσιογράφους: αυτή είναι η πραγματικότητα που βιώνουν οι εργαζόμενοι, η οποία απαξιώνει τόσο τους ίδιους όσο και την ενημέρωσή.

Οι μάσκες έπεσαν! Η εκβιαστική αναστολή έκδοσης της εφημερίδας «Ημέρα» από τον τοπικό μεγαλοεπιχειρηματία Θ. Καμπέρο, σαν «απάντηση» στις δίκαιες διεκδικήσεις των εργαζομένων για σταμάτημα των παράνομων απολύσεων, εφαρμογή των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, καταβολή των δεδουλευμένων τους και απόδοση των εισφορών στα Ταμεία αποτελεί μέγιστη πρόκληση απέναντι στο δημόσιο αίσθημα!

Επιχειρηματίες «ξένοι» στο χώρο του Τύπου, διαπλεκόμενοι με το δικομματισμό, παίζουν τα «παιχνίδια» τους «κτυπώντας» δουλειές, χρησιμοποιώντας ως μέσο πίεσης τα ΜΜΕ που ελέγχουν, «πουλώνοντας» εκδούλευση στους εκάστοτε πολιτικούς τους φίλους, και πετώντας στο δρόμο του εργαζόμενους με πρόσχημα την κήρυξη απεργίας και τη διεκδίκηση των αυτονόμων.

Στην Πάτρα της ανεργίας και των αναστατημένων εργασιακών σχέσεων, το μήνυμα που στέλνει ο κοινός αγώνας των εργαζομένων στον Τύπο είναι ηχηρό και πρέπει να ακουστεί.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ!

- Οι εργαζόμενοι στον Τύπο δεν είναι «αναλώσιμα προϊόντα» στα επιχειρηματικά παιχνίδια κανονός.
- Να μην περάσει ο ωμός, δημόσιος εκβιασμός για αναστολή έκδοσης της «Ημέρας», που «δείχνει» την ανεργία σε περισσότερους από 50 εργαζόμενους.

- Να σταματήσει η κρατική συνενόχια και συγκάλυψη στον τρόπο λειτουργίας του τοπικού και περιφερειακού Τύπου. Καμία κρατική διαφήμιση από υπουργεία, οργανισμούς, δήμους, νομαρχίες σε ιδιοκτησίες ΜΜΕ που δεν εφαρμόζουν την εργατική νομοθεσία. Να δοθούν στη δημοσιότητα όλα τα στοιχεία της κρατικής διαφήμισης.

- Ο ενωμένος αγώνας δημοσιογράφων και τεχνικών είναι δίκαιος και δείχνει τον δρόμο. Κοινός αγώνας όλων των εργαζομένων για το δικαίωμα στη δουλειά, αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας.

ΚΟΕ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΛΛΑΔΑΣ

Στη Βουλή το κλείσιμο της «Ημέρας» Μετά από ερώτηση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ

Ερώτηση για το λουκέτο στην ιστορική εφημερίδα της Πάτρας «Ημέρα» κατέθεσε στη Βουλή η Κοινοβουλευτική ομάδα του ΚΚΕ. Το κείμενο της ερώτησης έχει ως εξής:

«Σε νέα πρόκληση προς την εργατική τάξη και τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ προχώρησε ο Όμιλος Καμπέρου στην Πάτρα, που έχει στην ιδιοκτησία του μεταξύ άλλων και την εφημερίδα «Ημέρα». Ο Όμιλος Καμπέρου αμέσως μετά την κήρυξη απεργίας από την ΕΣΗΕΠΗΝ για να διαμαρτυρηθεί για τις απολύσεις στον τοπικό τύπο και τις άθλιες συνθήκες εργασίας που επικρατούν, εκβιαστικά κήρυξε lock-out, έκλεισε την εφημερίδα και απέλυσε τους 53 εργαζόμενους, εκμεταλλευόμενος την οικονομική κρίση και χρησιμοποιώντας το επιχειρήμα ότι «είναι προτιμότερο 50 εργαζόμενοι να βρεθούν στο... δρόμο, παρά να παραμείνουν στα κάτεργα». Ο όμιλος Καμπέρου πήρε θάρρος από τη νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τις προγραμματικές εξαγγελίες της και χρησιμοποιεί όλα τα μέσα που του δίνουν οι νόμοι που ψήφισαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Είναι ακόμα πιο προκλητικός αφού ο Όμιλος, σύμφωνα με στοιχεία που έχουν δημοσιευτεί στον Τύπο, έχει στην ιδιοκτησία του εφημερίδες, ραδιοσταθμούς, εταιρία Logistics, την εταιρία Σύγχρονη Κατασκευαστική κ.α. Ο κύκλος εργασιών του ομίλου το 2008 έκανε τζίρο 45 εκ. € και κέρδη 3 εκ. €. Ερωτώνται οι κ.κ. υπουργοί π θα κάνουν για:

-Να αποζημιωθούν άμεσα οι απολυμένοι. Να τους καταβληθούν όλα τα δεδουλευμένα μηνών με βάση τη συλλογική σύμβαση που έχουν υπογράψει τα συνδικάτα τους, καθώς και τα ασφάλιστρα στα ταμεία τους που τους χρωστάει ο κεφαλαιοκράτης. Παράλληλα να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας με ευθύνη της κυβέρνησης.

-Δωρεάν πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.
-Άμεση καταβολή του επιδόματος ανεργίας. Επίδομα 1120 ευρώ και καταβολή του για όσο διάστημα μένουν άνεργοι οι εργαζόμενοι. Ο χρόνος ανεργίας να προσαρτηθεί συντάξιμος.

-Πάγωμα όλων των δανείων των απολυμένων»

Μας κούρασαν οι «άδειες» υποσχέσεις

Το πρώτο πράγμα που μου έρχεται στο μυαλό σχετικά με το κλείσιμο της εφημερίδας «Η Ημέρα» είναι απέραντη απογοήτευση και η λέξη «κρίμα».

Δεν θα μιλήσω για τις ευθύνες, είναι σίγουρο ότι αναλογούν σε όλους, ωστόσο κάποιοι έχουν περισσότερες και κάποιοι λιγότερες, αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία... Για ποιο λόγο είναι κρίμα;

Κρίμα γιατί αυτή η εφημερίδα, παρά τα πολλά της προβλήματα, με βασικό συστατικό το μεράκι δημοσιογράφων-τεχνικών, είχε καταφέρει να κάνει ένα πολύ μεγάλο βήμα για τα δεδομένα του πατριού Τύπου και μιλά για την αλματώδη άνοδο σχετικά με τα φύλλα που πουλούσε πριν 4-5 χρόνια, όπου από τα 600 είχε φτάσει περίπου στα 2.200, κάτι που έδειξε και την αγάπη του κόσμου και των αναγνωστών για τη δουλειά που κάναμε όλοι μας.

Σχετικά με τις συνθήκες εργασίας, η αλήθεια είναι ότι το τελευταίο πεντάμηνο ήταν άσχημες και δεν μιλά μόνο για το οικονομικό σκέλος όπου υπήρχαν συνεχόμενες καθυστερήσεις στις καταβολές μισθών, αλλά για την επιλεκτική στάση της εργοδοσίας που αυτή αποφάσιζε ποιοι θα πληρωθούν και πότε, κάτι που διόγκωσε το κακό κλίμα που υπήρχε.

Είμαι πεπεισμένος ότι αν όλο το προσωπικό, σχετικά με το οικονομικό, αντιμετώπιζόταν με τα ίδια μέτρα και τα ίδια σταθμά, τότε δεν θα είχαν διογκωθεί τα

προβλήματα που υπήρχαν τους τελευταίους μήνες.

Οι συνεχείς υποσχέσεις όλων των αρμοδίων σχετικά με την καταβολή των μισθών μας είχαν «κουράσει» όλους, είχαμε φτάσει στα όρια της κοροϊδίας και η μόνιμη ανασφάλεια για το αύριο είχε ως αποτέλεσμα το «κέφι» για δουλειά να χαθεί, κάτι που φαινόταν και στα τελευταία φύλλα, πέρα από τις δεδομένες ελλείψεις δημοσιογράφων που υπήρχαν σε συγκεκριμένες θέσεις, ύστερα από τις συνεχείς απολύσεις που αποφάσισε τους τελευταίους μήνες η εργοδοσία.

Σε αυτή την εφημερίδα είχα δώσει τόσα πολλά και πέρα από τις οικονομικές μου απολαβές αυτό που με πείραξε είναι ότι σχεδόν κανένας δεν τα εκτίμησε, όπως βέβαια συνέβη και σε αρκετούς συναδέλφους μου. Ας είναι... Από όλα αυτά που είδα τις τελευταίες μέρες, το συμπέρασμά μου είναι ότι η εργοδοσία είχε στόχο να κλείσει την εφημερίδα και η απεργία της ΕΣΗΕΠΗΝ ήταν απλά η αφορμή.

Δεν θα ήθελα να γράψω -τουλάχιστον όχι ακόμα- τις σκέψεις μου σχετικά με την εργοδοσία και την άσχημη συμπεριφορά της γιατί ίσως έχουμε... μια ακόμα αφορμή να επισκεφτούμε τα δικαστήρια.

Τελειώνοντας, εύχομαι η ιστορική «Ημέρα» να ξεκινήσει και πάλι την κυκλοφορία της ανεξάρτητα από το αν εγώ θα εργάζομαι σε αυτή, γιατί το παρελθόν μας έχει διδάξει ότι όποιος δεν φροντίζει να τιμά την ιστορία του, τότε δεν έχει μέλλον...

Ο... απογοητευμένος

Ένα και πλέον μήνα χωρίς δουλειά

Τέσσερα χρόνια και δέκα ημέρες ακριβώς δεν είναι ένα μικρό διάστημα. Αυτό το χρονικό διάστημα εργάστηκα ως πλήρους απασχόλησης δημοσιογράφος (συντάκτης) στην ιστορική καθημερινή εφημερίδα της Πάτρας «Η Ημέρα». Η πορεία αυτή διεκόπη δυστυχώς ξαφνικά και για ασήμαντη αφορμή στα μέσα του περασμένου Σεπτεμβρίου, ενώ η προσπάθεια της Ένωσης Συντακτών Πελοποννήσου, Ηπείρου και Νήσων (ΕΣΗΕΠΗΝ) και εμού προσωπικά για επαναπόληψη μου, έπεσε στο κενό και προσέκρουσε στην άρνηση του επιχειρηματία-εκδότη.

Όπως φάνηκε από τις μετέπειτα εξελίξεις, η καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου δεν ήταν μία τυχαία απόφαση της στιγμής, που πάρθηκε από τον επιχειρηματία επειδή απλώς εκνευρίστηκε μαζί μου, αλλά προφανώς μία ηθελημένη, «στοχευμένη» απόφαση ελάττωσης του προσωπικού από ορισμένα «βαρίδια», όπως είχε προμηνύσει και προείδεσει υψηλόβαθμο στέλεχος της εφημερίδας στις αρχές Αυγούστου, στο τέλος μιας συνέλευσης του προσωπικού της που είχε συγκληθεί.

Σε εκείνη τη συνάντηση, που θα έπρεπε να είχε μαγνητοφωνηθεί για του λόγου το αληθές, είχαν πεταχτεί οι μάσκες και τα προσωπεία και μπορεί ο επιχειρηματίας να είχε ένα εν μέρει δίκιο, λέγοντας ότι δεν άντεχε άλλο η εφημερίδα να μπαίνει μέσα σε μηνιαία βάση 10, 15 ή και 20.000 ευρώ, εν τούτοις οι μόνοι που δεν ευθύνονταν γι' αυτό ήταν οι εργαζόμενοι, (τεχνικοί, δημοσιογράφοι, κ.ά.). Η μόνη ίσως ευθύνη που αναλογούσε στο προσωπικό είναι ότι από τον περασμένο Οκτώβριο με Δεκέμβριο, που ξεκίνησε ο χορός των απολύσεων και της διακοπής συνεργασιών, δεν στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων δημιουργώντας ένα ανάκωμα προστασίας στην προβληματική κατάσταση που άρχιζε και έπαιρνε πλέον επικίνδυνες διαστάσεις. Κάποιοι με την τακτική του «διαίρει και βασίλευε», κατάφεραν να σπάσουν την όποια ενότητα των εργαζομένων κι έτσι, όλο το 2009, ένα κλίμα ανασφάλειας, αγωνίας και αγανάκτησης, επικράτησε στην εφημερίδα. Ωστόσο οι δημοσιογράφοι, τεχνικοί και λοιποί εργαζόμενοι είναι γεγονός ότι δεν σταμάτησαν ούτε λεπτό τη δουλειά τους και δεν σταμάτησαν να προσφέρουν ακόμη και το παραπάνω, κι αν είχε από μήνες διακοπή η εύρυθμη-κανονική ροή της καταβολής των μισθών.

Το λουκέτο της εφημερίδας που αναγγέλθηκε και αποφασίστηκε στις 21 Οκτωβρίου του 2009 δεν πρέπει να ισχύσει με κανέναν τρόπο. Είναι πέρα για πέρα άδικο για όλους όσους πάλεψαν για την εφημερίδα «Ημέρα» αλλά και για το πατρινό αναγνωστικό κοινό, που αμήχανο παρακολουθεί τις εξελίξεις των τελευταίων ημερών και βλέπει να απουσιάζει η «Ημέρα» από τα «σταντ» των περιπτέρων.

TAKΗΣ Γ. ΜΑΡΤΑΤΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αθήνα, 27 Οκτ. 09

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ Βασίλης Μουλόπουλος και Νίκος Τσοούκαλης κατέθεσαν σήμερα ερώτηση σχετικά με την αναστολή έκδοσης εφημερίδας στην Πάτρα το κείμενο της οποίας έχει ως εξής:

ΕΡΩΤΗΣΗ και ΑΚΕ

Προς Τους κ.κ. Υπουργούς:

- Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και
- Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

Θέμα: Αναστολή έκδοσης εφημερίδας στην Πάτρα συνέπεια των απαράδεκτων συνθηκών στον Τύπο της περιφέρειας

Την Τετάρτη 21 Οκτωβρίου έγινε απεργία σε τέσσερις εφημερίδες της Πάτρας («Αλλαγή», «Γεγονότα», «Ημέρα» και «Σημερινή») με αφορμή τις αυθαίρετες απολύσεις δύο δημοσιογράφων (η μία στις 21.9.2009 και η άλλη στις 14.10.2009). Η απεργία, που είχε απόλυτη επιτυχία, και η απεργιακή συγκέντρωση ανέδειξαν τις μεσοικονομικές συνθήκες εργασίας που διαμορφώνονται όχι μόνο στα ΜΜΕ της Πάτρας αλλά στο σύνολο χώρου του Τύπου, με την μη τήρηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, με την ανασφάλιστη εργασία, τις ευέλκτικες εργασιακές σχέσεις, την μη καταβολή δεδουλευμένων (στις εν λόγω εφημερίδες δεν καταβάλλονται μισθοί επί πολλούς μήνες), τις παράνομες απολύσεις κ.λπ. να κυριαρχούν και να αποπειλούν πλέον τον κανόνα.

Την ίδια ώρα, η απεργία ανέδειξε τις σχέσεις διαπλοκής και συνεργασίας επιχειρηματιών που έχουν εισβάλει σαν κομήτες στο χώρο του Τύπου από τη μια και των παραγόντων του δικοματισμού από την άλλη, με τους πρώτους να αγοράζουν ή να ανοίγουν ΜΜΕ με τις ευλογίες των κυβερνώντων, προκειμένου να υποβοηθήσουν τις υπόλοιπες επιχειρηματικές τους δραστηριότητες, παρέχοντας με τη σειρά τους επικοινωνιακή εκδούλευση στους πολιτικούς τους φίλους.

Χαρακτηριστική και άκρως αποκαλυπτική η περίπτωση του επιχειρηματία Θ. Καμπέρου, ο οποίος έχοντας αναπτύξει ένα πλέγμα επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στα Logistics και τις κατασκευές, βρέθηκε τα τελευταία χρόνια να ελέγχει στην Αχαΐα 3 ραδιοφωνικούς σταθμούς, έναν τηλεοπτικό (που πρόσφατα πούλησε) και την καθημερινή εφημερίδα «Ημέρα», εφημερίδα με ιστορία 65 χρόνων.

Ο εν λόγω επιχειρηματίας με την κήρυξη της απεργίας ξεκίνησε ένα όργιο εκβιασμού εργαζομένων και σωματείων, και μέσα από το ΜΜΕ που ελέγχει, απειλώντας ότι θα κλείσει την εφημερίδα του αν η απεργία πραγματοποιηθεί. Τελικά, μια μέρα μετά την πετυχημένη απεργία, έκανε πράξη τον εκβιασμό του και ανέστειλε την έκδοση της εφημερίδας, βγάζοντας στην ανεργία πάνω από 50 εργαζόμενους.

Αυτή η εξέλιξη έχει ιδιαίτερη σημασία, δεδομένου ότι η Αχαΐα είναι μία από τις περιοχές που πλήττονται ιδιαίτερα από την ανεργία.

Επειδή τέτοιου είδους απαράδεκτες μεθοδεύσεις και πρακτικές στο χώρο των ΜΜΕ λαμβάνουν αντισυντακτικές διαστάσεις και τελικά προσβάλλουν την ίδια τη λειτουργία της δημοκρατίας

Ερωτώνται οι αρμόδιοι υπουργοί:

1. Τι προτίθεται να κάνει η κυβέρνηση ώστε να συνεχιστεί η έκδοση της εφημερίδας «Ημέρα» και να προστατευθούν οι δεκάδες θέσεις εργασίας.

2. Τι μέτρα σκοπεύει να πάρει ώστε να πάψουν να ισχύουν οι απαράδεκτες εργασιακές σχέσεις εργασίας στον Τύπο, να εφαρμοστούν οι Συλλογικές Συμβάσεις, να καταβληθούν οι οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές στα Ταμεία, να πάψουν οι παράνομες και καταχρηστικές απολύσεις και να αλλάξει το καθεστώς που απαξιώνει του εργαζόμενους και εν τέλει την ενημέρωση.

3. Τι μέτρα σκοπεύει να πάρει ώστε να εξασφαλιστεί η εφαρμογή των διατάξεων για τη διανομή της κρατικής διαφήμισης, η οποία σε πολλές περιπτώσεις, εκτός από την ενίσχυση «ημετέρων», «επιδοτεί» ιδιοκτήτες ΜΜΕ οι οποίοι εισπράτουν δημόσιο χρήμα χωρίς να έχουν στο μυαλό τους ούτε έναν εργαζόμενο δημοσιογράφο ή χωρίς να τηρούν ούτε τα στοιχειώδη της εργατικής νομοθεσίας.

4. Προτίθενται να δώσουν αμέσως στη δημοσιότητα τα αναλυτικά στοιχεία της κρατικής διαφήμισης (από υπουργεία, κρατικούς οργανισμούς, περιφέρειες, νομαρχίες και δήμους) σε πανελλαδικά και περιφερειακά-τοπικά ΜΜΕ;

Αθήνα 27 Οκτωβρίου 2009

Οι εργαζόμενοι βουλευτές Βασίλης Μουλόπουλος, Νίκος Τσοούκαλης

Στο Νομαρχιακό οι απολύσεις στα τοπικά ΜΜΕ

Το θέμα φέρνει προς συζήτηση ο Βασίλης Χατζηλάμπρου

Το θέμα των απολύσεων και των απλήρωτων εργαζομένων στα τοπικά ΜΜΕ φέρνει προς συζήτηση στο Νομαρχιακό Συμβούλιο ο νομαρχιακός σύμβουλος της παράταξης «Αριστερά στην Αυτοδιοίκηση» Βασίλης Χατζηλάμπρου.

«Το θέμα είναι σοβαρότατο, γιατί τα τοπικά μέσα επιτελούν ρόλο σημαντικό για την ενημέρωση και την προβολή των θεμάτων της Αχαΐας» σημειώνει στο εισηγητικό του σημείωμα ο κ. Χατζηλάμπρου και ζητά να παρίστανται στη συνεδρίαση και εκπρόσωποι των εργαζομένων, δημοσιογράφοι, τεχνικοί κ.λπ.

ΣΧΟΛΙΟ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΕΛ/ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ

Σκόλιο-απάντηση της γραμματείας Πάτρας του ΠΑΜΕ σχετικά με ένα δημοσίευμα στην εφημερίδα «Πελοπόννησος» και την υποστήριξη των μεθόδων του Καμπέρου από τους όψιμους «φίλους» του στη «Σημερινή». Ο αρθρογράφος της εφημερίδας σας (Πελοπόννησος), που είχε την «ευγενή καλοσύνη» να ενημερώσει το αναγνωστικό κοινό για το «παράπονο» του κεφαλοκρατού Θ. Καμπέρου σχετικά με μία ανακοίνωση του ΠΑΜΕ, ελπίζουμε να δείξει την ίδια ανομιχία και με τα παραπάνω την 60 απολυμένων από την εφημερίδα του Καμπέρου.

Ελπίζουμε τουλάχιστον, όταν βρείτε λίγο χώρο, να αναδημοσιεύσετε και την ανακοίνωση του ΠΑΜΕ που παίρνει σαφή και κατηγορηματική θέση υπέρ των απολυμένων συναδέλφων σας, καταγγέλλοντας τον πρωτοφανή και άθλιο εκβιασμό του κεφαλοκρατού. Αν υπάρχει βραβείο απύθμενο θράσους και υποκρισίας, το κέρδισε η διέυθυνση της εφημερίδας «Σημερινή» με την πανελλαδική πρωτοτυπία να προβάλει τις θέσεις του επιχειρηματία που απολύει εισιθελικά και εκδικητικά πάνω από 60 συναδέλφους σας εργαζόμενους στον Τύπο, αποκρίπτοντας πλήρως τις θέσεις του ΠΑΜΕ και του ταξικού εργατικού κινήματος.

ΠΡΟΣΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η 24ωρη απεργία που είχαν κηρύξει τα Διοικητικά Συμβούλια της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου - Ηπείρου - Νήσων (Ε.Σ.Η.Ε.Π.Η.Ν.) και της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών νομού Αχαΐας την Τετάρτη 21 Οκτωβρίου στις εφημερίδες «Αλλαγή», «Γεγονότα», «Ημέρα» και «Σημερινή», είχε απόλυτη επιτυχία. Αυτό όμως φαίνεται δεν άρεσε στον ιδιοκτήτη της εφημερίδας «Ημέρα», κ. Θ. Καμπέρο, ο οποίος ανακοίνωσε (επειδή έτσι του άρεσε) το κλείσιμο της εφημερίδας και εξώθη στην ανεργία 50 εργαζόμενους. Το ζήτημα της «Ημέρας» και της συμπεριφοράς του επιχειρηματία Θ. Καμπέρου ξεπερνά τα πλαίσια της εκδοτικής επιχείρησης. Οι εκπρόσωποι των δύο μεγάλων κομμάτων και ο δήμαρχος της πόλης, που δεν μπόρεσαν να παραβρεθούν στη συγκέντρωση των εργαζομένων της Τετάρτης, 21 Οκτωβρίου, ημέρα της απεργίας, μαζί με τους παρόντες βουλευτές ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ και εκπροσώπους εργατικών ενώσεων και σωματείων, πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Το καμπανάκι είναι παχύρο και ως προσοιοούνται ότι δεν το ακούν. Ο αγώνας δεν γίνεται μόνο για τα δεδουλευμένα, γίνεται για το δικαίωμα στην εργασία και την αξιοπρέπεια των εργαζομένων δημοσιογράφων και τεχνικών.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το χρονικό της «Ημέρας» και το... φέξιμο της νύχτας

«Μα ο Θεός έφτιαξε τον κόσμο μέσα σε έξι μέρες και εσείς δεν μπορείτε να μου φτιάξετε το παντελόνι μέσα σε τρεις μέρες;» γράφει ο Σάμουελ Μπέκετ στον «Κόσμο και το παντελόνι», διά μέσου της φωνής του πελάτη στο έργο του, θέλοντας να πειράξει τον ράφτη. Για να του απαντήσει ο ράφτης με περιπαικτικό τόνο στο ερώτημά του: «Ναι, αλλά, κύριέ μου, κοιτάξτε τον κόσμο και κοιτάξτε το παντελόνι σας...».

Η «Ημέρα» έκλεισε τη διαδρομή της στον πατρινό Τύπο μετά από 63 ολόκληρα χρόνια ζωής. Βάζοντας τέλος στα 63 αυτά χρόνια μέσα σε τρεις μόνο μέρες. Τόσες μέρες χρειάστηκαν για να φτάσουν τα πράγματα εκεί που έφτασαν και να σταματήσει η «Ημέρα» την κυκλοφορία της.

Τόσο απλά, τόσο σύντομα, τόσο ξαφνικά. «Ναι, αλλά κοίτα όλα αυτά τα χρόνια που είχε στην πορεία της και κοίτα το σήμερα» θα μπορούσε να μου πει ο ράφτης του Μπέκετ. Το σήμερα του Τύπου, της σύγχρονης δημοσιογραφίας και του τρόπου που λειτουργεί. Σε πανελλήνιο επίπεδο και στα επαρχιακά δίκτυα.

Όπως ο κόσμος χρειάζεται έναν Θεό για να τον φτιάξει, έτσι και η «Ημέρα», που χρόνια ταλαιπωρούνταν από οικονομικά προβλήματα, χρειαζόταν έναν εργοδότη για να της δώσει ζωή.

Ο εργοδότης αυτός, που όμως αποδείχθηκε είχε τον... δικό του Θεό, της έδωσε πραγματικά τα υλικά εφόδια για να σταθεί στον κυκεώνα των προβλημάτων της.

Πώς; Πληρώνοντας τακτικά τους εργαζομένους

της, κάτι που στον επαρχιακό Τύπο μόνο δεδομένο δεν είναι. Οι εργαζόμενοι της εφημερίδας, που είχαν υποστεί για αρκετούς μήνες το... φέξι της προηγούμενης ιδιοκτησίας, είδαν χάρη σε αυτόν, μετά από καιρό, το χρώμα του χρήματος και μία οικονομική σταθερότητα.

Στο «θέατρο του παραλόγου» της σύγχρονης επαρχιακής δημοσιογραφίας το αυτόνοτο γίνεται ευεργέτημα. Ταυτόχρονα όμως τη σμίκρυνε στα μάτια της πατριάκής κοινωνίας, ακόμη και αν εμπορικά αύξησε κατά πολύ τους συνδρομητές της και την κυκλοφορία της.

Της αφαιρέσει ουσιαστικά την ανεξάρτητη πολιτική της φωνή, αλλοιώνοντας την οντότητά της, μειώνοντας όλο και περισσότερο το κύρος της, λειτουργώντας αλαζονικά, με τη νοοτροπία του παντογνώστη για έναν χώρο που ούτε καν ήξερε.

Τη χρησιμοποίησε για τους δικούς του σκοπούς, βάζοντάς την μπροστά στις κατά καιρούς κόντρες που ήθελε να ανοίγει με συγκεκριμένα πρόσωπα, με βάση τα επιχειρηματικά του σχέδια, χωρίς το ανάλογο ύψος διπλωματικότητας που απαιτείται σε τέτοιες περιπτώσεις. Απαξίωσε το δημοσιογραφικό της δυναμικό, μειώνοντάς το ποσοτικά (άρα και ποιοτικά) και οδηγώντας το έναν μετά τον άλλον δημοσιογράφο είτε στην αναγκαστική πόρτα εξόδου είτε στα ταμεία της ανεργίας.

Τελευταίο και σημαντικότερο απ' όλα: Ο άνθρωπος ποτέ του δεν είχε καμία σχέση με τον Τύπο, ποτέ του δεν ήταν «εφημερίδας» και το ορθόν της εισόδου του στο χώρο ήταν γι' αυτόν πάντα ένα ερωτηματικό, που στην εξέλιξη του είχε μία αρνητική απάντηση στη συνειδησή του.

Δημιούργησε έτσι μία κακή νοοτροπία απέναντι στο εργατικό (δημοσιογραφικό και τεχνικό) δυναμι-

κό της εφημερίδας. Νοοτροπία του εγώ «πληρώνω, εγώ σας ζω». Νοοτροπία που υιοθέτησε στην πλειοψηφία του το έμψυχο δυναμικό της, αφομοιώνοντας τη με τον δικό του αρνητικό τρόπο, στα δικά του όρια, στο πλαίσιο της εργασίας του.

Η εφημερίδα πρέπει να είναι μία αλυσίδα για να μπορέσει να λειτουργήσει. Αυτό απαιτεί η φύση της. Και για να μπορεί μία αλυσίδα να είναι πάντα ενωμένη χρειάζεται να γίνεται η υπέρβαση. Αυτή την υπέρβαση κανείς δεν ήταν διατεθειμένος να την κάνει. Ούτε τα ανώτερα (και ας βγαίνουν τώρα συχνά στα τηλεοπτικά παράθυρα και ας λένε ό,τι θέλουν), ούτε τα κατώτερα στελέχη της (ορισμένα βέβαια δεν είχαν ούτε καν ένσημα, οπότε γιατί μιλάμε...) ακόμη και σε εποχές «παχιών αγελάδων». Πόσο μάλλον όταν βγήκαν και πάλι στην επιφάνεια τα οικονομικά προβλήματα.

Όταν λοιπόν τα κομμάτια της αλυσίδας, το ένα μετά το άλλο σπάνε και κανείς δεν δείχνει τη διάθεση να κάνει κάτι για να τα συγκολλήσει, τότε το αποτέλεσμα δεν μπορεί να είναι άλλο από τη δυσλειτουργία της. Και η «Ημέρα» δυσλειτουργούσε εδώ και πάρα πολύ καιρό.

Συμπερασματικά: Ο εργοδότης της ποτέ του δεν ήθελε την «Ημέρα» και η «Ημέρα», από την πλευρά της, ποτέ της δεν λειτουργούσε ως ομάδα εξαιτίας της κακής νοοτροπίας της που ξεκινούσε από το «κεφάλι».

Πριν από μία εβδομάδα περίπου φτάσαμε στο περιήρημο: «Αποκάμαμε, τετέλεσθαι», με τις δύο πλευρές να τραβάνε το σκοινί στα άκρα.

Εις γνώσιν τους. Με τον εργοδότη να βρίσκει την αφορμή για να κάνει μία ηρωική έξοδο, πολεμώντας σαν άλλος Δον Κιχώτης τους... ανεμόμυλους και τους «εχθρούς» του και τους εργαζόμενους

να αντιδρούν στο εκβιαστικό δίλημμα που τους είχε τεθεί (απεργία ή θάνατος!) διεκδικώντας τα δίκαια αιτήματά τους, την καταπάτηση ορισμένων εκ των οποίων είχαν δεχθεί όταν πληρώνονταν κάθε οχτώ του μήνα...

Όπως και να έχει η ουσία δεν αλλάζει. Το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Η «Ημέρα» είναι κλειστή. Ο κόσμος είναι ίδιος, δεν μπορούμε να τον αλλάξουμε. Το μόνο που μπορούμε να αλλάξουμε είναι το παντελόνι μας. Άντε και τον ράφτη μας...

ΥΓ 1: (Προς ΕΣΗΕΠΗΝ). Εύχομαι να έχετε τα ίδια αντανάκλαστικά και την ίδια δυναμική σε όλες τις κινητοποιήσεις σας και για όλες τις υπόλοιπες εφημερίδες που «φυτοζωούν». Πατί δεν είναι ούτε μία ούτε δύο. Αν δηλαδή τεθεί ποτέ το ίδιο δίλημμα με ένα «φυτό» να έχετε την ίδια αποφασιστικότητα για να πείτε το «ναι» στο... τράβηγμα της ρίζας.

ΥΓ 2: (Προς Εργοδότη). Επειδή διαδίδεις και το έχεις πει άλλωστε αρκετές φορές ότι η «Ημέρα» σου έκανε κακό στην επιχειρηματική σου πορεία, μάθε κάτι και βάλτο καλά στο μυαλό σου: Εσύ δεν ήξερες να διαχειριστείς το κύρος της και τη λαϊκή της απήχηση. Τώρα που θα κοιπάς την επιγραφή της και θα λες στα παιδιά σου πόσα εκατομμύρια ευρώ χάλασε για πάρτη της, να τους λες και αυτό!

ΥΓ 3: (Προς τους άλλους εκδότες). Σταματήστε να γράφετε για το «κλείσιμο» της «Ημέρας». Βαρεθήκαμε να σας διαβάζουμε. Έχετε χαλάσει πολλούς τόνους μελάνι, όσα κιλά είναι και το δάκρυά σας. Έχετε πάρει θέσι σαν άλλοι κροκόδειλοι για ένα κομματάκι της πίτας και ας έχει να κάνει το κομματάκι αυτό με άνεργους και ανθρώπους που μένουν στο δρόμο. Δεν πειράζει, φάτε το τώρα, όσο προλαβαίνετε...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΧΑΪΑΣ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

Ο ΣΥΡΙΖΑ Αχαΐας στέκεται δίπλα στους εργαζόμενους στον τοπικό Τύπο υποστηρίζοντας την 24ωρη προειδοποιητική απεργία που έχουν προκηρύξει, στις εφημερίδες «Αλλαγή», «Γεγονότα», «Ημέρα» και «Σημερινή» για την προσεχή Τετάρτη 21 Οκτωβρίου, η Ένωση Συντακτών Πελοποννήσου - Ηλείου - Νήσων και η Ένωση Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών νομού Αχαΐας.

Τα αλληλέγγυα κρούσματα εργοδοτικής αυθαιρέσις σε εφημερίδες της Πάτρας, με την παρατεταμένη καθυστέρηση καταβολής δεδουλευμένων στους εργαζόμενους, τη μη τήρηση στοιχειωδών όρων των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, τη μαζική εξάπλωση των ελαστικών μορφών εργασίας (μπαλάκια, «μαύρη» εργασία κ.λπ.) αλλά και τις παράνομες απολύσεις δημιουργούν ένα ασφυκτικό αντεργατικό πλαίσιο σε βάρος των εργαζομένων στον τοπικό Τύπο.

Κορυφή του παγώνου της εργοδοτικής αυθαιρέσις η εκδικητική απόλυση της δημοσιογράφου Κατερίνας Παγουλάτου από την εφημερίδα «Αλλαγή» (έπετα από επίσκεψη εργασίας με την οποία διεκδικούσε δεδουλευμένα προηγούμενων μηνών, και ενώ παραμένει απλήρωτη από τον Ιούλιο), καθώς και του δημοσιογράφου Τάκη Μαρτίτου από την εφημερίδα «Ημέρα».

Η λειτουργία του τοπικού και περιφερειακού Τύπου δεν μπορεί να βασίζεται στο ανεξέλεγκτο αντεργατικό καθεστώς που έχει δημιουργήσει μερίδα εκδοτών, και μάλιστα αυτό το καθεστώς να επικρατεί με δημόσιο χρήμα (κρατική διαφήμιση).

- Καμία κρατική διαφήμιση σε ιδιοκτήτες ΜΜΕ που καταστρατηγούν την εργατική νομοθεσία, έχουν απλήρωτους εργαζόμενους, έχουν σφειλές στα Ταμεία.

- Να ανακληθούν ΤΩΡΑ όλες οι απολύσεις που έχουν γίνει σε εφημερίδες της Πάτρας.

- Εφαρμογή των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας σε όλα τα Μέσα. Κανένας εργαζόμενος μόνος του απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρέσις.

ΠΑΤΡΑ 20-10-09

ΣΥΡΙΖΑ - ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΧΑΪΑΣ

Αλληλεγγύη στην απεργία στην Πάτρα

Μυτιλήνη 20/10/2009

«Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματίου Εργαζομένων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης Λέσβου κερτίζει την από κοινού απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου Αχαΐας και της ΕΣΗΕΠΗΝ για την προκηρύξη 24ωρης απεργίας σε 4 εφημερίδες της Πάτρας.

Το ζοφερό εργασιακό περιβάλλον με τα αλληλέγγυα κρούσματα εργοδοτικής αυθαιρέσις, με παράνομες απολύσεις, καθυστερήσεις στη καταβολή δεδουλευμένων και μη τήρηση στοιχειωδών όρων των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, που καταγγέλλουν οι συνάδελφοι από την Πάτρα τείνουν να γίνουν καθημερινό φαινόμενο σχεδόν σε όλα τα Μέσα Ενημέρωσης της επαρχίας.

Το Σ.Ε.Μ.Μ.Ε.Λ. έχει ήδη πριν καιρό επισφραγίσει ότι η απάντηση σε τέτοιου είδους πρακτικές πρέπει να είναι υπόθεση όλων των εργαζομένων στα Μ.Μ.Ε. γι αυτό έχουμε προτείνει κοινό απεργιακό μέτωπο ΟΛΩΝ των σωματείων στο χώρο του Τύπου ενάντια στο «δικαίωμα» των εργοδοτών να ανοικοκλείνουν όποτε θέλουν έντυπα, να πετούν σαν αναλώσιμα αντικείμενα τους εργαζόμενους.

Είμαστε ιδιαίτερα ικανοποιημένοι από την εξέλιξη, ότι κάτω από το βάρος των προβλημάτων αν και με αργοτητα και άλλα Σωματεία στο χώρο του Τύπου διαπιστώνουν την αναγκαιότητα ΕΝΩΤΙΚΗΣ αγωνιστικής απάντησης απ όλους τους εργαζόμενους στον έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο. Δεν υπάρχουν περιθώρια για συνεχειακές πρακτικές.

Εμείς θα κινηθούμε προς αυτή την κατεύθυνση και θέλουμε να ελιθίζουμε πως το παράδειγμα της αγωνιστικής δράσης στην Πάτρα θα έχει συνέχεια και σε άλλες πόλεις της χώρας αλλά και εδώ στη Λέσβο.

Η πρόσφατη ευρεία σύσκεψη που διοργανώσαμε με συμμετοχή εργαζομένων από το σύνολο των τοπικών Μ.Μ.Ε. και κυρίως η μεγάλη συμμετοχή σ' αυτή μας δεσμεύει να περιφρουρήσουμε με όλα τα μέσα που διαθέτουμε το δικαίωμα στην εργασία και την προστασία των συμφερόντων των συνάδελφων μας.

Εμείς δεν κάνουμε ούτε βήμα πίσω. Δεν καθίσουμε ούτε πρόκειται να καθίσουμε με σταυρωμένα χέρια. Δεν θα συναινέσουμε στο να πληρώσουμε εμείς την κρίση τους. Με όλο την ενότητα μπορούμε να αποσκοπούμε την επίθεση, να υπερασπίσουμε και να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας.

Από το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο πρόεδρος
Θράσος Αβραάμ
Η γενική γραμματέας
Θάλεια Βουγιόδη

Απεργιακές κινητοποιήσεις Στην εφημερίδα «ΕΣΠΡΕΣ» και σε τέσσερις εφημερίδες της Πάτρας

Σε νέα 48ωρη απεργία προχωρούν σήμερα και αύριο οι εργαζόμενοι στην οικονομική εφημερίδα «ΕΣΠΡΕΣ», του Ομίλου Καλοφωλιά, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ. Η απεργία γίνεται με αίτημα την άμεση καταβολή των δεδουλευμένων των εργαζομένων. Παράλληλα, την κήρυξη 24ωρης προειδοποιητικής απεργίας για αύριο Τετάρτη σε τέσσερις εφημερίδες της Πάτρας, «Αλλαγή», «Γεγονότα», «Ημέρα» και «Σημερινή», αποφάσισαν τα ΔΣ της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου - Ηλείου - Νήσων και της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών νομού Αχαΐας.

Παρά τις επανειλημμένες διαβεβαιώσεις του ιδιοκτήτη Δ. Καλοφωλιά, οι εργαζόμενοι παραμένουν απλήρωτοι εδώ και 10 μήνες, ενώ συνεχώς ακούνε μόνο υποσχέσεις ότι θα τους καταβληθούν οι μισθοί τους. Υποσχέσεις που επανέλαβε και χτες σε συνάντηση που είχε ο Δ. Καλοφωλιάς με το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, ο οποίος τόνισε ότι περιμένει «ευρωπαϊκά προγράμματα» και «δάνεια» προκειμένου να προχωρήσει στην εξόφληση των εργαζομένων. Να σημειωθεί ότι εργαζόμενοι της εφημερίδας τους τελευταίους μήνες βρίσκονται σε επίσκεψη εργασίας, ενώ το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, στο οποίο είχαν προσφύγει, αποφάσισε τον περασμένο μήνα τη συμπληρωματική κατάσχεση κάθε ακίνητης περιουσίας η οποία βρίσκεται στα χέρια του ή σε τρίτον καθώς και του εμπορικού σήματος και διακριτικού τίτλου της εφημερίδας «ΕΣΠΡΕΣ».

Η απεργία στις εφημερίδες της Πάτρας, πραγματοποιείται μετά τα αλληλέγγυα κρούσματα εργοδοτικής αυθαιρέσις σε εφημερίδες της Πάτρας, με παράνομες απολύσεις εργαζομένων, καθυστερήσεις στη καταβολή δεδουλευμένων και μη τήρηση στοιχειωδών όρων των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας. Την ίδια στιγμή, η Ένωση Συντακτών Περιοδικού και Ηλεκτρονικού Τύπου (ΕΣΠΗΤ) καταγγέλλει ως «άδικο, παράνομο, καταχρηστικό και εκδικητικό» την απόλυση της εργαζόμενης Κ. Παγουλάτου, από την εφημερίδα «Αλλαγή» της Πάτρας, η οποία μάλιστα, όπως σημειώνεται, έγινε «διά θυροκαλλίσσεως στο σπίτι της».

Παράλληλα, με την απεργιακή κινητοποίηση η ΕΣΗΕΠΗΝ και η Ένωση Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών αναλαμβάνουν κοινή πρωτοβουλία για εκταμειωμένους ελέγχους από την Επιθεώρηση Εργασίας στο σύνολο των μέσων ενημέρωσης της Πάτρας. Συγχρόνως, καλούν τους δημοσιογράφους και τους τεχνικούς Τύπου των τεσσάρων εφημερίδων στα γραφεία της ΕΣΗΕΠΗΝ, την ημέρα της απεργίας στη 1 το μεσημέρι, για περαιτέρω αποφάσεις.

Η αλήθεια είναι ότι ποτέ δεν έχω προβεί σε μια τέτοια ενέργεια... Η αλήθεια είναι ότι όταν πέραγα τον Οκτώβρη του 1999 για πρώτη φορά την πόρτα εισόδου της εφημερίδας «Η Ημέρα» άλλα φανταζόμουν και άλλα περίμενα...

Ποιος να μου το έλεγε ότι από το πόστο του τότε δακτυλογράφου, του μέχρι πρότινος σε-λιδοποιού (μέχρι τις 22 Οκτώβρη) θα άλλαζα πόστο και θα... μεταφερόμουν σε εκείνο του δημοσιογράφου για τις ανάγκες της σημερινής εφημερίδας «Η Ημέρα των απολυμένων»!

Δηλαδή σε εκείνο που θα προσπαθήσω να αποτυπώσω τις σκέψεις μου σε μια κόλλα χαρτί.

Δεν έχει σημασία αν αυτή είναι Α3 ή Α4... άλλωστε τι σας λέω τώρα θα αναρωτιέστε οι περισσότεροι...

Σημασία έχει ότι για τις ανάγκες της περίπτωσης –τι λέξη και αυτή Θεέ μου– εγώ θα κάνω κάτι που δεν έχω ξανακάνει ποτέ στο παρελθόν και θέλω να πιστεύω ότι δεν θα βρεθώ στη δυσάρεστη θέση ποτέ στο μέλλον να επαναλάβω.

Ανίκω σε εκείνο το γκρουπ το μικρό, που όταν τέθηκε το δίλημμα «Καμπέρος» ή «Χριστόπουλος» εγώ προτίμησα τον πρώτο.

Προτίμησα να μείνω στη θέση μου, προτίμησα να μην αλλάξω «γειτονιά» και προτίμησα να στηρίξω τη νέα εργοδοσία με την παρουσία και την εργασιακή μου προσφορά.

Ήλπιζα ότι αυτό θα αναγνωριστεί, ήλπιζα ότι κάτι καινούριο ξεκινάει, ήλπιζα ότι συνέβαλλα με τον τρόπο μου και με τη στάση μου αν θέλετε, να μην κλείσει η εφημερίδα «Η Ημέρα».

Για όσους δεν θυμούνται η «Ημέρα» δεν σταμάτησε ούτε μια ημέρα την κυκλοφορία της, παρά τη μαζική αποχώρηση των συναδέλφων μου και των δημοσιογράφων για τη σύσταση μιας άλλης τοπικής εφημερίδας.

Εγώ δεν συμπεριλήφθηκα στη μεγάλη λίστα εκείνων που οδηγήθηκαν στα δικαστήρια από τον κ. Καμπέρο με το πρόσχημα, όπως ο ίδιος υποστήριζε, ότι «ήθελαν να μου κλείσουν την εφημερίδα» και έμεινα στη θέση μου, αφιρώνοντας πολλές ώρες στη δουλειά μου.

Σε αυτήν που σήμερα δυστυχώς δεν έχω, έτσι γιατί πολύ απλά ένα ωραίο πρωί ο κ. Καμπέρος αποφάσισε να βάλει λουκέτο.

Λουκέτο με το έτσι θέλω! Αδιαφορώντας τι θα γίνει με όλους αυτούς τους εργαζόμενους, που επί τόσα χρόνια παρουσίας του στην εφημερίδα πάσχιζαν να αυξήσουν τα φύλλα κυκλοφορίας της.

Που έκαναν την εφημερίδα σπίτι τους και το σπίτι τους μετατράπηκε σε σημείο... συγκέντρωσης πληροφοριών που θα μεταφερθούν στο «μαγαζί» του, για το καλό το δικό τους και

Νισιάφι πια...

την αναγνώρισή τους, αλλά και για καλό της εφημερίδας.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι οι πωλήσεις της εφημερίδας αυξήθηκαν. Δεν είναι τυχαίο που στην εφημερίδα εργάστηκαν πάνω από 70-80 συνάνθρωποί μας.

Μόνο τυχαίο δεν είναι...

Σήμερα, κατόπιν όλων των παραπάνω, έπειτα από αρκετές μέρες «στον αέρα» –με το σκεπτικό τού είμαι απολυμένος αλλά δεν μπορώ να πάω ταμείο ανεργίας ή τού είμαι απολυμένος αλλά δεν μπορώ να εργαστώ σε άλλο μέσο– αναγκάζομαι να «μεταμφιεστώ» παίρνοντας ρόλο γραφιά και να σας μεταφέρω την κατάσταση στην οποία εγώ και όλοι οι εργαζόμενοι στην «Ημέρα» έχουμε περιέλθει.

Είθισται όταν απολύεται κάποιος να παίρνει την αποζημίωσή του, να παίρνει τα δεδουλευμένα του και επιστρέφοντας σπίτι του να έχει στα χέρια του την καταγγελία σύμβασής του.

Εγώ δεν θέλω να τα παρουσιάσω μελοδραματικά, αλλά στο διά ταύτα τα πράγματα έχουν

ως εξής. Έπειτα από προσφορά εργασίας στην παραπάνω εφημερίδα για παραπάνω από μια δεκαετία, θα περίμενα και θα ήταν σωστό το νόμιμο να μου τα αναγνωρίζει ο κ. Καμπέρος.

Σε εμένα αλλά και όλους τους εργαζόμενους.

Δεν ζητάμε χάρη, δεν ζητάμε δανεικά...

Ζητάμε αυτά για τα οποία δουλέψαμε, για τα οποία μοχθήσαμε, για τα οποία πήγαμε πίσω το ωράριό μας, για όλα εκείνα που καλώς ή κακώς δεν αναπληρώνονται με μερικά χαρτονομίσματα αλλά που δυστυχώς, έτσι για το γαμώτο, δεν πρέπει να του χαρίσουμε.

Άλλωστε σε εμάς χαρίστηκε κανένας; Γιατί χρειάζεται να περνάμε όλο αυτό, από τη στιγμή που σταθήκαμε κύριοι στην εφημερίδα, από τη στιγμή που ποτέ δεν δημιουργήσαμε πρόβλημα και από τη στιγμή που και εμείς βάλαμε ένα μικρό λιθαράκι στο να ανέλθει «πατώματα» στην πατριώτικη κοινωνία και όχι μόνο!

Σαν ένδειξη ευγνωμοσύνης, ο κ. Καμπέρος, εφόσον ήθελε να την κλείσει την εφημερίδα, μήπως καλό θα ήταν να έχει βάλει ήδη

το χέρι στην τσέπη;

Μήπως θα έπρεπε να είναι συνεργάσιμος απέναντι σε όλο αυτό το προσωπικό που πριν την αλλαγή του χρόνου συγκέντρωσε, ζητώντας του πίστωση χρόνου εξαιτίας των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετώπιζε λόγω της κρίσης;

Μήπως θα έπρεπε να σεβαστεί όλους εμάς που συνεισφέραμε τα μέγιστα από την πλευρά μας η «Ημέρα» να είναι «γωνία μαγαζί» και αξιοσέβαστη σε όλους;

Αν δεν το αξίζαμε δεν θα το απαιτούσαμε, αλλά, θέλετε καλώς θέλετε κακώς, πήρα την απόφαση να αλλάξω πόστο και να πω τα πράγματα με το όνομά τους.

Σε άλλους θα αρέσουμε όλα τα παραπάνω σε άλλους όχι, αλλά συχωρήστε με, η δουλειά μου δεν είναι να γράφω αλλά να «τοποθετώ» τις σκέψεις των δημοσιογράφων στις σελίδες της εφημερίδας...

Απλά για χάρη της όλης κατάστασης είπα να βάλω και εγώ την πινακίδα μου!

ΜΙΛ. ΚΩΤΙΑΔΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ “ΗΜΕΡΑΣ”

ΕΝΩΣΗ ΙΑΤΡΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΑΧΑΪΑΣ Ε.Ι.Ν.Α.

Προς: ΜΜΕ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Η Ε.Ι.Ν.Α. συμπαραστέκεται στον αγώνα και την απεργία των δημοσιογράφων και τεχνικών Τύπου της Πάτρας ενάντια στο κύμα απολύσεων και αναστολής πληρωμών και δεδουλευμένων από την εργοδοσία συγκεκριμένων ΜΜΕ της Πάτρας που έχουν συμβεί την τελευταία περίοδο.

Αφορμή της κινητοποίησης ήταν η άδικη και καταχρηστική απόλυση της δημοσιογράφου Κατερίνας Παγουλάτου από την εφημερίδα ΑΛΛΑΓΗ, επειδή διεκδίκησε την πληρωμή των δεδουλευμένων της.

Η σοβαρή και αντικειμενική λειτουργία του Τύπου απαιτεί καλά – και στην ώρα της – αμειβόμενος λειτουργού κι όχι «μαύρους» ή εργαζόμενους με μπλοκάκι.

Η οικονομική κρίση που επικαλείται η εκάστοτε εργοδοσία (δημόσια ή ιδιωτική) δεν μπορεί να αποτελέσει άλλοθι για καταστρατήγηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων (αυτοί άλλωστε παράγουν τον πλούτο και τα κέρδη).

Ιδίως σε έναν κλάδο που η ανεξαρτησία της γνώμης συνιστά απόλυτα με την εργασιακή πραγματικότητα που βιώνει ο εργαζόμενος.

Κι ένας δημοσιογράφος «με ψηλά το κεφάλι» είναι η καλύτερη ασπίδα ενάντια στη διαπλοκή ΜΜΕ και εκάστοτε οικονομικής και πολιτικής εξουσίας.

Καλούμε τους εργαζόμενους να συμπαρασθούν ενεργά στον αγώνα των εργαζομένων του Τύπου.

Το αιτήμα τους για άμεση ανάκληση των απολύσεων και της πληρωμής των δεδουλευμένων τους είναι δίκαια και αδιαπραγμάτευτα.

Είναι αγώνας που εν πολλοίς κρίνει και την ποιότητα της Δημοκρατίας.

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Τερζής Στάθης
Ο Γραμματέας
Γιαννακένος Κων/νος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ «Αρτίν Δανελιάν»

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ο Σύλλογος Έκτακτου Προσωπικού ΤΕΙ Πάτρας «Αρτίν Δανελιάν» συμπαραίσταται στην απεργία που έχουν κηρύξει για την προσεχή Τετάρτη 21 Οκτωβρίου 2009 η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου – Ηπείρου – Νήσων (ΕΣΗΕΠΗΝ) και η Ένωση Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών νομού Αχαΐας στις εφημερίδες «Αλλαγή», «Γεγονότα», «Ημέρα» και «Σημερινή» μετά τα αλληπάλληλα κρούσματα εργοδοτικής αυθαιρεσίας.

Τελευταία κρούσματα του αντεργατικού πλαισίου που έχει δημιουργήσει μερίδα εκδοτών στην Πάτρα είναι η εκδικητική απόλυση της δημοσιογράφου Κατερίνας Παγουλάτου από την εφημερίδα «Αλλαγή», έπειτα από επίσκεψη εργασίας για τη διεκδίκηση δεδουλευμένων της και παρά το γεγονός ότι παραμένει απλήρωτη επί τρίμηνο, καθώς και του δημοσιογράφου Τάκη Μαρτάτου από την εφημερίδα «Ημέρα».

Συμπαραστεκόμαστε στους συγκεκριμένους δημοσιογράφους, που με συνέπεια και επαγγελματισμό κάλυπταν το εκπαιδευτικό ρεπορτάζ, καθώς και σε όλους τους εργαζόμενους στον τοπικό Τύπο που βρίσκονται αντιμέτωποι με την πολύμηνη καθυστέρηση καταβολής των δεδουλευμένων τους, τις «μαύρες» εργασιακές σχέσεις και τη μη τήρηση στοιχειωδών όρων των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας.

Γνωρίζουμε καλά αυτό το καθεστώς της ομηρίας και της εργασιακής ανασφάλειας, καθώς οι επανειλημμένες πολύμηνες καθυστερήσεις καταβολής των δεδουλευμένων αποδοχών είναι ο κανόνας και στον κλάδο μας, όπως σε πολλούς άλλους. Συνεπώς, η αλληλεγγύη μας προς τους εργαζόμενους στον τοπικό Τύπο, αλλά και σε όλους τους άλλους κλάδους που κυριαρχεί ανάλογο εργασιακό καθεστώς, θεωρείται δεδομένη.

Είμαστε στο πλευρό της ΕΣΗΕΠΗΝ και της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών Νομού Αχαΐας στα δίκαια αιτήματά τους για ανάκληση όλων των απολύσεων και εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας στα τοπικά ΜΜΕ

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Π. Μιχαλόπουλος
Γ Γενικά Γραμματέας
Π. Τσακανίκα

Πανελλήνια Ένωση Αναπηρωτών Περιφερειακό Τμήμα Αχαΐας

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Π.Τ. Αχαΐας της Π.Ε.Α. συμπαραίσταται στην απεργία που έχουν κηρύξει για την προσεχή Τετάρτη 21 Οκτωβρίου 2009 η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου – Ηπείρου – Νήσων (ΕΣΗΕΠΗΝ) και η Ένωση Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών νομού Αχαΐας στις εφημερίδες «Αλλαγή», «Γεγονότα», «Ημέρα» και «Σημερινή» μετά τα αλληπάλληλα κρούσματα εργοδοτικής αυθαιρεσίας.

Τελευταία κρούσματα του αντεργατικού πλαισίου που έχει δημιουργήσει μερίδα εκδοτών στην Πάτρα είναι η εκδικητική απόλυση της δημοσιογράφου Κατερίνας Παγουλάτου από την εφημερίδα «Αλλαγή», έπειτα από επίσκεψη εργασίας για τη διεκδίκηση δεδουλευμένων της και παρά το γεγονός ότι παραμένει απλήρωτη επί τρίμηνο, καθώς και του δημοσιογράφου Τάκη Μαρτάτου από την εφημερίδα «Ημέρα».

Συμπαραστεκόμαστε στους συγκεκριμένους δημοσιογράφους, που με συνέπεια και επαγγελματισμό κάλυπταν το εκπαιδευτικό ρεπορτάζ, καθώς και σε όλους τους εργαζόμενους στον τοπικό Τύπο που βρίσκονται αντιμέτωποι με την πολύμηνη καθυστέρηση καταβολής των δεδουλευμένων τους, τις «μαύρες» εργασιακές σχέσεις και τη μη τήρηση στοιχειωδών όρων των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας.

Γνωρίζουμε καλά αυτό το καθεστώς της ομηρίας και της εργασιακής ανασφάλειας, καθώς οι επανειλημμένες πολύμηνες καθυστερήσεις καταβολής των δεδουλευμένων αποδοχών είναι ο κανόνας και στον κλάδο μας, όπως σε πολλούς άλλους. Συνεπώς, η αλληλεγγύη μας προς τους εργαζόμενους στον τοπικό Τύπο, αλλά και σε όλους τους άλλους κλάδους που κυριαρχεί ανάλογο εργασιακό καθεστώς, θεωρείται δεδομένη.

Είμαστε στο πλευρό της ΕΣΗΕΠΗΝ και της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών Νομού Αχαΐας στα δίκαια αιτήματά τους για ανάκληση όλων των απολύσεων και εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας στα τοπικά ΜΜΕ

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Η Γραμματέας
Μ. Σαββοπούλου – Βουλδή

Το «τσαμπουκαλίδικο» κλείσιμο της εφημερίδας «Η Ημέρα» ήταν, σε κάθε περίπτωση, μια προκλητική τιμωρία των συναδέλφων μου. Προκλητική τιμωρία γιατί είναι πρωτόκουστη στον... γαλαξία και τα γνωστά πλανητικά συστήματα η αιτία που επικαλέστηκε ο επιχειρηματίας-εκδότης: Την κλείνω επειδή απεργείτε!

Αλλά εκτός από προκλητική, έχουμε κάθε δικαίωμα να υποψιαστούμε ότι είναι και προσχηματική γι' αυτόν καθ' αυτόν το λόγο. Το άρθρο στην πρώτη σελίδα της «κύκνειας» έκδοσης της «Ημέρας» μάλλον επιβεβαιώνει τις ενδεχόμενες υποψίες. Επιχειρήθηκε δηλαδή από τον συντάκτη του να «αγιοποιηθεί» ο επιχειρηματίας-εκδότης που δεν άντεξε, απόκαμε, λύγισε βάζοντας κι από την τσέπη του για να ρεφάρει την -κατά τον ίδιο και τους συν αυτώ- χασούρα της εφημερίδας, αν υποθεθεί ότι η εφημερίδα είχε ταμειακή αιμορραγία. Ενόσω ζητείτο υπομονή από το προσωπικό για να βγει η εφημερίδα από το σκοτεινό οικονομικό τούνελ, μια 24ωρη απεργία ήταν τόσο βαριά όσο μια ταφόπετρα, όπως θέλουν να πιστέψουμε.

Κάθε άλλο. Δεν θα πιστέψουμε. Αντιθέτως θα συμπεράνουμε ότι η κατάσταση ήταν μη αναστρέψιμη. Άρα δεν υπήρχε λόγος να κάνουν υπομονή οι συνάδελφοί μου. Άρα, οι μέχρι σήμερα ενέργειες που έγιναν ήταν μια τρύπα στο νερό. Άρα, το τέλος τους ήταν προαποφασισμένο και απέμενε η αφορμή, η προσχηματική αφορμή που αποτέλεσε και μια σκληρή τιμωρία, αλλά και διάψευση των προσδοκιών, «εξαέρωση» των κόπων και των θυσιών όσων εργάστηκαν όλα αυτά τα χρόνια στην εφημερίδα. Γι' αυτή την απόφαση κρίνεται σήμερα ο επιχειρηματίας και οι συμπαραστές του. Γι' αυτό δεν έχω να πω τίποτα άλλο, διότι δεν θα κρατήσω για τον εαυτό μου το ρόλο του Κάλχα, για να μαντέψω τις μύχιες σκέψεις του τέως εκδότη και των συνεργατών του. Πάντως, είναι συγκεκριμένες οι περιπτώσεις που γνωρίζει καλά ο κλάδος μας αλλά και η κοινωνία, για την κατάσταση των τοπικών μέσων ενημέρωσης. Και είναι γνωστή η επιχειρηματική συμπεριφορά εκδοτών.

Όμως, από τις σελίδες αυτής της έκδοσης θα καταγγείλω δημοσίως και τις περιπτώσεις εκδοτών-δημοσιογράφων που δεν πληρώνουν συμβάσεις εργασίας, που δεν καταβάλλουν εισφορές στο συνταξιοδοτικό μας ταμείο ή δεν τις καταβάλλουν όπως πρέπει. Εκδοτών δημοσιογράφων που δεν δίνουν ούτε αυξήσεις. Συναδέλφων μας δηλαδή! Συναδέλφων μας, μελών της Ένωσης Συντακτών, που παραβιάζουν πέρα ως πέρα τα δικαιώματά μας. Που ζυγίζουν την εκδοτική με τη δημοσιογραφική τους υπόσταση κατά το δοκούν. Που είναι κατά πάως συμφέρι, πότε εκδότες, πότε δημοσιογράφοι. Που παρίστανται στις συνελεύσεις της Ένωσης Συντακτών, κάθονται στο ίδιο τραπέζι με τους δημοσιογράφους για τα εργασιακά μας προβλήματα,

αλλά πρωτίστως είναι εκδότες. Που έχουν ατζέντα συζήτησης με θέματα που έχουν παραβιάσει και θα συνεχίσουν να παραβιάζουν όταν σπκωθούν από το τραπέζι. Που απαντούν ότι δεν έχουν κάνει συμφωνία να αμείβουν και να ασφαρίζουν κανονικά τους συναδέλφους τους! Που όμως έχουν συνυπογράψει, με την εκδοτική τους ιδιότητα, τα προβλεπόμενα από το νόμο. Που εκμεταλλεύονται την κατάσταση, που απαιτούν να προσφέρεις περισσότερα με λιγότερα. Εδώ εγείρεται ένα θέμα που λέγεται φαινόμενο απιστοσύνης.

Απιστοσύνης από εμάς, τους... σκέτους δημοσιογράφους, που δεν φοράμε εκδοτικό μανδύα. Από εμάς που δεν τους τραβήξαμε το αυτί με συμπαραστάτη το νόμο. Που ανεχόμενα να μοιραζόμαστε μαζί τους το ίδιο τραπέζι και τις ίδιες αγωνίες. Που ανεχόμενα να αυτοχαρακτηρίζονται δημοσιογράφοι οδοιπόροι σε δρόμους παράλλλους, αλλά ποτέ στον ίδιο. Που δεν τους τιμωρήσαμε για να δικαιωθούμε ηθικά και επί του πρακτέου.

Το λέω λοιπόν ευθέως: Αυτοί οι συνάδελφοί μας δεν έχουν καμία δουλειά μαζί μας. Δεν έχουμε καμία δουλειά μαζί τους. Δεν έχουμε τα ίδια συμφέροντα όσο κάθονται στην πολυθρόνα του εκδότη. Ηθικά και πρακτικά δεν πρέπει να ανεχθούμε την παρουσία τους στο δημοσιογραφικό μας σπίτι. Εμείς οφείλουμε να τους καταγγείλουμε και η Ένωση Συντακτών οφείλει να τους τιμωρήσει διαγράφοντάς τους άπαξ δια παντός!!!

Και δεν θα αποφύγω να σπλητεύσω και τις περιπτώσεις συναδέλφων μας που με τη συμπεριφορά τους, από ανασφάλεια, από σκοπιμότητα ή από ηθική ευθυγράμμιση, συμπορεύονται μαζί τους. Συμπορεύονται πρωτίστως μην διεκδικώντας. «Χορεύοντας» στο ρυθμό του ταμ-ταμ. Μην απαιτώντας. Αποδεχόμενοι την κατάσταση. Και συμπορεύονται μαζί τους όπως στην περίπτωση της «Ημέρας», «Ξερνώντας» δηλητήριο από ραδιοφώνου και από τηλεοράσεως κατά των συνδικαλιστών, όπως συνέβη τις προηγούμενες ημέρες με την αθήνη επίθεση στον πρόεδρο της Ένωσης Συντακτών Απόστολο Βουλδή. Συμπορεύονται στην βάση της άθλιας πρακτικής τους να φορτώσουν στους συναδέλφους τους τα αμαρτήματα των αφεντικών τους. Στο πρόσωπο του προέδρου της ΕΣΗΕΠΗΝ έφτυσαν χολή σε όλους μας! Τους οφείλουμε την απομόνωση και κατά περίπτωση την αυστηρότερη πειθαρχική τιμωρία. Και λέω την αυστηρότερη, επειδή μέχρι σήμερα μας έχουν πείσει ότι δεν πρόκειται ν' αλλάξουν.

Κλείνοντας, θα επαναλάβω ό,τι έχω πει πολλές φορές σε συναδέλφους μου σε προσωπικό επίπεδο: Τιμωρήστε τους! Τιμωρήστε τους αυστηρά!

Του Χρήστου Σταθόπουλου

δημοσιογράφου εφημερίδας «Ημερήσιος Κήρυξ Πατρών»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΟΕ

Όχι στον εργασιακό μεσαίωνα στα τοπικά και περιφερειακά μέσα Στο πλευρό των εργαζομένων στις εφημερίδες της Πάτρας

19 Οκτώβρη 2009

Η Κομμουνιστική Οργάνωση Ελλάδας (ΚΟΕ) συμπαραστέκεται στον αγώνα των εργαζομένων στα ΜΜΕ της Πάτρας και καλεί όλους τους εργαζόμενους της Αχαΐας, οι οποίοι έχουν ζήσει με τον πλέον άγριο τρόπο την ανεργία και την απάνγωση, να διεκδικήσουν αποφασιστικά ένα καλύτερο μέλλον.

Η προκλητική εκδοτική απόλυση της δημοσιογράφου Κατερίνας Παγουλάτου από την εφημερίδα «Αλλαγή» της Πάτρας και του δημοσιογράφου Τάκη Μαρτίου από την εφημερίδα «Ημέρα», φέρνει στο προσκήνιο με τον πλέον αποκαλυπτικό τρόπο τις μεσαιωνικές συνθήκες εργασίας που προωθούν οι ιδιοκτήτες και των τοπικών - περιφερειακών ΜΜΕ με πρόσημα την κρίση, την ώρα που εισπράτουν ζεστό δημόσιο χρήμα από κρατικές διαφημίσεις, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Η 24ωρη προειδοποιητική απεργία που κηρύχτηκε για την Τετάρτη 21 Οκτωβρίου στις εφημερίδες της Πάτρας «Αλλαγή», «Έγνοστα», «Ημέρα» και «Σημερινή», πρέπει να αποτελέσει την αρχή μαζικών αγώνων για να μπει φρένο στην εργοδοτική αυθαιρεσία.

Οι ευέλικτες εργασιακές σχέσεις, τα μπλοκάκια, η κακοπληρωμένη και πολλές φορές απλήρωτη εργασία, η μη εφαρμογή συλλογικών συμβάσεων και η μεθοδευμένη ανατίναξη των εργασιακών δικαιωμάτων, τείνουν να γίνουν κανόνες και στα τοπικά - περιφερειακά ΜΜΕ, απαξιώνοντας συστηματικά τους εργαζόμενους και εν τέλει την ίδια την ενημέρωση.

Μόνο με ενωτικές και μαζικές κινητοποιήσεις οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ, όπως, άλλωστε, και το σύνολο των εργαζομένων, μπορούν να ανατρέψουν το μέλλον που τους προσιμαίνουν κυβερνήσεις, εργοδότες και ΕΕ.

Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο Πάτρας

Πάτρα 20-10-2009

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ

Η Γραμματεία Πάτρας του ΠΑΜΕ καταγγέλλει τις απολύσεις, τις άλλες εργασιακές συνθήκες που έχουν επιβάλει οι μεγαλοεκδότες στο χώρο του τύπου και των ΜΜΕ συναλλά (εργαζόμενοι με «μπλοκάκια», καταστροφική για την Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, καθυστέρηση στην καταβολή των μισθών, μούρη ανασφάλιστη εργασία). Καλεί τους εργαζόμενους στον τύπο να συμμετέχουν στην αυριανή 24ωρη απεργία στις τέσσερις εφημερίδες της Πάτρας.

Οι μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις δεν έπεσαν από τον ουρανό, είναι αποτέλεσμα των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εφάρμοσαν πιστά οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και έχουν στόχο την όλο και μεγαλύτερη κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου και ειδικά στον τύπο και τα ΜΜΕ τη φίμωση του εργατικού κινήματος, την αποσάθρωση και την παραπληροφόρηση των εργαζομένων ώστε να εξασφαλιστεί η διαίτησή της εκμετάλλευσής τους.

Το ΠΑΜΕ είχε προειδοποιήσει τα προηγούμενα χρόνια για τη θύελλα που έρχεται, προειδοποίησε και σήμερα τους εργαζόμενους ότι δεν πρέπει να ξεγελαστούν με τα ψέματα της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Η κυβέρνηση θα

συνεχίσει τις ιδιωτικοποιήσεις (όπως φαίνεται ξεκάθαρα με τον ΟΛΠ), θα δυναμώσει το ιδιωτικό κεφάλαιο στην υγεία και την παιδεία με τους εργαζόμενους να βάζουν ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη, θα δώσει επιπλέον δεκάδες δις ευρώ στο μεγάλο κεφάλαιο από τα «άδεια ταμεία» για τη «σπίρξη της ανταγωνιστικότητας».

Οι εργαζόμενοι να μην αποδεχτούν την παραπλανητική και επικίνδυνη λογική «να κάνουμε θυσίες, για να βγούμε από την κρίση, να μαζέψουμε τα ελλείμματα». Δεν ευθύνονται αυτοί για την κρίση, αλλά το κεφάλαιο και η ακαλίνωτη δίψα του για κερδοφορία. Οι εργαζόμενοι είναι οι παραγωγοί του πλούσιου και πρέπει να διεκδικήσουν αυτό που οι ίδιοι παράγουν. Το κεφάλαιο είναι παράσιτο, δεν παράγει τίποτα.

ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΝΑ ΠΑΗΡΩΣΕΙ Η ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΙΑ.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να αντιπαλέψουν, να αποδυναμώσουν τη λογική του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ - Ε.Κ. Πάτρας και άλλες οργανώσεις που ζητούν να καθορίζουν οι εργαζόμενοι τις διεκδικήσεις τους με βάση τις «αντοχές» της οικονομίας, τα κέρδη δηλαδή των καπιταλιστών. Για να δουν καλύτερη μέρα πρέπει να συγκροτηθούν, να πεσοκόψουν τα κέρδη των καπιταλιστών. Ή εμείς ή αυτοί, δεν υπάρχει μέση λύση.

Οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ πρέπει να συστρατευτούν με το ταξικό εργατικό κίνημα, με το ΠΑΜΕ, να παλέψουν μαζί και με

τους εργαζόμενους των άλλων κλάδων για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις που να ανταποκρίνονται στις λαϊκές ανάγκες, για πλήρη και σταθερή δουλειά για όλους, για πραγματικά δημόσια και δωρεάν υγεία-παιδεία και κοινωνική ασφάλιση. Να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους, να συσπειρωθούν στο ΠΑΜΕ, να συγκροτήσουν και στην Πάτρα Αγωνιστικό Μέτωπο Εργαζομένων στα ΜΜΕ, επιδιώκοντας τη ριζική αλλαγή του αρνητικού για τους εργαζόμενους συσχετισμού δύναμης σε συνδικαλιστικό και πολιτικό επίπεδο, για την απόκρουση και την αντιστροφή της αντιλαϊκής πολιτικής.

Να παλέψουν για πραγματικά ολόπλευρη και ουσιαστική ενημέρωση που δεν θα φιλμάνει τους αγώνες των εργαζομένων, δεν θα περνάει με όμορφα περιπλόγματα την αντιλαϊκή πολιτική. Να συνειδητοποιήσουν ότι η υποβάθμιση της κάνει τους εργαζόμενους υποχείρια των αφεντικών των ΜΜΕ και συμβαδίζει με την υποβάθμιση του ρόλου των εργαζομένων στα ΜΜΕ, σημαίνει χτύπηση των δικαιωμάτων τους, στους μισθούς, τις συνθήκες δουλειάς.

Το ταξικό εργατικό κίνημα θα βρίσκεται δίπλα τους στην πάλη για την άμεση επαναπρόσληψη των απολυμένων, για την κατάργηση των δελτίων παραχής υπηρεσιών, των ελαστικών σχέσεων εργασίας, της καταστροφής των Σ.Σ.Ε., της άμεσης καταβολής των δεδουλευμένων.

ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ - ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΕΡΓΑΤΟΪΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΤΡΑΣ

Εργοδοτική αυθαιρεσία - απολύσεις - μούρη εργασία - εκμετάλλευση - καταπίεση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας

Δυστυχώς αυτό είναι το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζουν - μοχθούν και εργάζονται οι δημοσιογράφοι και τεχνικοί Τύπου σε αρκετές εφημερίδες της πόλης μας.

Η παιδεία και η ηθική των εργαζομένων εκλαμβάνονται σαν αναχή από τους εργοδότες και έτσι δεν πληρώνουν στην ώρα τους, καταβάλλοντας ένα και όποιος σπκώσει κεφάλι (διεκδικήσει τα δεδουλευμένα του) απολύεται εκδοκτικά, όπως η Κατερίνα Παγουλάτου που με συνέπεια, επαγγελματικό ήθος και πίστη στη δεοντολογία, στήριξε την εφημερίδα που εργαζόταν και όταν ζήτησε τα χρήματα δεδουλευμένα για να ζήσει, εκδοκτικά μετά από λίγο καιρό της «θυροκόλλησαν» την απόλυσή της.

Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί. Η πρακτική όποιος μιλάει απολύεται, δεν περνάει πια. Αυτοί που ωφελούνται από το μόχθο των εργαζομένων και απολαμβάνουν και τις τοπικές αναγνώρισης, δεν δικαιούνται να ισοπεδώνουν Σ.Σ.Ε., υποχρεώσεις εργοδοτών (ασφάλιση - έγκληρη καταβολή αμοιβών κτλ) και προπατάνε μην επικαλεστούν την κρίση. Το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Πάτρας συμπαρτάει ολόψυχα στο δίκαιο αγώνα της ΕΣΗΕΠΗΝ και της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου Γραφικών Τεχνών Ν. Αχαΐας για τα δικαιώματα των εργαζομένων που εκπροσωπούν. Χαιρετίζουμε την απεργιακή τους κινητοποίηση και τη συγκρότηση ενιαίου αγωνιστικού μετώπου. Απατούμε ουσιαστικούς ελέγχους από την Επιθεώρηση Εργασίας για να μπει τέλος στην εργασιακή ζούγκλα.

Συνάδελφοι, ο αγώνας σας θα είναι νικηφόρος γιατί είναι δίκαιος, τίμιος και ηθικός

ΑΠΟ ΤΟ Ε.Κ.ΠΑΤΡΑΣ

Το τέλος μιας «εποχής» ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο

Σε μία σύντομη ανασκόπηση της εργασιακής μου παρουσίας στην «Ημέρα» θα μου ήταν δύσκολο να απαντήσω επιγραμματικά στο ερώτημα «τι αποκόμισες;» που μου έθεσε πρόσφατα, μετά τις τελευταίες εξελίξεις, κάποιος φίλος. Οι παλαιότεροι συνάδελφοί μου θα έχουν ασφαλώς να αφηγηθούν περισσότερα. Υπήρξαν δίκως άλλο θετικές και αρνητικές στιγμές, όπως εξάλλου συμβαίνει σε κάθε μετερίζι της επαγγελματικής και κοινωνικής μας δραστηριότητας. Η γενικότερη εντύπωσή μου ωστόσο είναι ότι κάτι δεν πήγαινε από την αρχή καλά. Έχω την αίσθηση ότι ουδέποτε υπήρξε σαφής διάκριση, από μέρους των ιδυνόντων της εφημερίδας, ανάμεσα στα όρια των οποίων εύλογων επιχειρηματικών τους σκοπιμοτήτων, των πιθανών προσωπικών φιλοδοξιών τους και του πλαισίου των πολιτικο-κοινωνικών προτιμήσεων ή αντιπαθειών τους. Άνθρωποι αμφίβουλης κοινωνικής και επαγγελματικής ηθικής εμπλέκονταν κατά καιρούς με το κομμάτι της διαχείρισης και του προσανατολισμού, οικονομικού και πολιτικού, της εφημερίδας. Ορισμένοι αμείβονταν αδρά χωρίς να παράγουν έργο και κάποιιο άλλο πάσχισαν για να διασφαλίσουν τα αυτονόητα: τα ένημά τους και έναν βασικό μισθό. Μερικοί -πολύ σωστά- πληρώνονταν στην ώρα τους, σε αντίθεση ωστόσο με άλλους συναδέλφους τους. Θα αισθανόμουν κάποιο συνειδησιακό βάρος εάν δεν σημειώζαμε το φαινόμενο της «προνομιακής» μεταχείρισης ορισμένων και τη διαμόρφωση έτσι ενός ιδιότυπου καθεστώτος δύο ταχυτήτων, που κάθε άλλο παρά ωφέλησε την απρόσκοπτη και ομαλή λειτουργία της.

Δεν έλειψαν και οι... ουρανοκατέβητοι, οι μη έχοντες σχέση με το αντικείμενο, οι οποίοι σαν από μηχανής θεοί εμφανίζονταν κατά καιρούς για να αναβαθμίσουν δήθεν την εφημερίδα. Δεν θα μπορούσα να μην κάνω λόγο για το σοβαρό έλλειμμα οργάνωσης που αντιμετώπιζε η «Ημέρα», από τη στιγμή που η λειτουργία της ως μέσο αντικειμενικής και ποιοτικής ενημέρωσης είχε, εκ προοιμίου, τεθεί σε δεύτερη μοίρα στον αξιακό κώδικα των διοικούντων. Οι τελευταίοι μάλλον εστίαζαν το ενδιαφέρον τους κοντόφθαλμα σε εφήμερα προσωπικά οφέλη, που από τη μια μέρα στην άλλη αναθεωρούνταν και ανατρέπονταν. Ένα θέατρο του παραλόγου εντός του οποίου η απουσία αλληλοσεβασμού, ο ανισομερής καταμερισμός αρμοδιοτήτων και η ανεπαρκής αξιολόγηση προσώπων και καταστάσεων αποτελούσαν τον κανόνα, υπονομεύοντας τη δουλειά όλων μας λιγότερο ή περισσότερο. Από τη μία πλευρά σπατάλες αδικαιολόγητες και από την άλλη ασφυκτικές πιέσεις των εργαζομένων σε εργασιακό και οικονομικό επίπεδο. Ανοχή φαινομένων κακοδιοίκησης και αντιδεοντολογικών συμπεριφορών, που συνοδεύονταν από αψυχολόγητες, αναπολόγητες συχνά απολύσεις. Ένα άκρως αντιφατικό σκηνικό που ασφαλώς προμήνυε τη σημερινή κατάληξη.

Σε αυτό το ανορθολογικό πλαίσιο, όπως ήταν επόμενο, δεν έλειψαν και ορισμένες, περιορισμένες ευτυχώς κλίμακας, αιφνιδιαχικές μεταξύ συνάδελφων, οι οποίες ωστόσο ξεπεράστηκαν και ως επιστέγασμα είχαν την ομόθυμη αγωνιστική και διεκδικητική συμπόρευσή τους. Θεωρώ πως τώρα πια, στο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα, στο τέλος ενός κεφαλαίου και στο ξεκίνημα ενός άλλου, μπορούμε όλοι να κάνουμε την αυτοκριτική μας και να αντιληφθούμε σαφέστερα τη πραγματικά μας ενώνει παρά τις όποιες επί μέρους

διαφοροποιήσεις. Ο Μαρξ -με τον οποίο διαφωνώ σε αρκετά σημεία της γενικότερης κοινωνικο-οικονομικής προσέγγισής του- προέτρεπε τους εξθλωμένους προλετάριους της περιόδου της Βιομηχανικής Επανάστασης να εξεγερθούν, από τη στιγμή που δεν είχαν να χάσουν τίποτε άλλο πέρα από τα δεσμά τους. Δεν θα ισχυριστώ βέβαια ότι εμείς βιώσαμε παρόμοιες συνθήκες εργασίας. Οφείλω όμως να παραδεχτώ ότι στην περίπτωση μας, διερμηνεύοντας και το γενικότερο αίσθημα αρκετών άλλων συνάδελφων, δεν ήταν λίγοι εκείνοι οι οποίοι, φτάνοντας στα όρια των βιολογικών και ψυχικών αντοχών τους, εκτίμησαν δικαιολογημένα ότι δεν είχαν πλέον σχεδόν τίποτα να χάσουν... Ήδη, στο ισοζύγιο των θετικών και αρνητικών της επαγγελματικής τους διαδρομής στην «Ημέρα», με τα δεδομένα που προανέφερα, είχαν βγει ζημιωμένοι. Αν όχι σε απόλυτο βαθμό οικονομικά, μετά βεβαίως ήταν ηθικά και συνειδησιακά. Αυτά για όσους αναρωτιούνται γιατί οι εργαζόμενοι συναίεσαν και συμμετείχαν εν τέλει στην απεργία της 21ης Οκτωβρίου. Από μία σκοπιά λοιπόν

-Ε.Σ.Τ.ω

κι αν ακούγεται κάπως αιρετικό -η προσωρινή (όπως εγώ εκτιμώ ή θέλω να ελπίζω) αναστολή της λειτουργίας της εφημερίδας ίσως να αποτελεί ένα είδος λύτρωσης για εκείνους που ασφυκτούσαν σε αυτό το δυσμενές, γενικότερα, κλίμα. Ενδεχομένως να είναι μια ευκαιρία για πολλούς, απ' όλες ανεξαιρέτως τις εμπλεκόμενες πλευρές, να αναλογιστούν τις ευθύνες τους και να επαναπροσδιορίσουν τους στόχους και τις προτεραιότητές τους για μια καινούρια αρχή, όσο κι αν αυτό ακούγεται υπερβολικά αισιόδοξο. Ίσως να είναι μια εμπειρία που θα διδάξει όλους, μέσα από τα λάθη και τις αστοχίες που διεπράχθησαν από κάθε πλευρά, με τρόπο τέτοιο που να εγγυάται πως η όποια διάδοχη κατάσταση θα είναι υγιέστερη, δικαιότερη, συνεπέστερη απέναντι στις προσδοκίες όλων μας για αντικειμενική ενημέρωση και στην ανάγκη της κοινωνίας για την ανάδειξη ενός γόνιμου βήματος ιδεών και διαλόγου.

Ο αδιόρθωτος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

Α' ΕΛΜΕ ΑΧΑΪΑΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Η Α' ΕΛΜΕ ΑΧΑΪΑΣ συμπαραστέκεται στον αγώνα που κάνουν οι εργαζόμενοι στον τοπικό Τύπο και στην 24ωρη απεργία που έχουν κηρύξει για τις 21 Οκτώβρη στις εφημερίδες «Αλλαγή», «Εγνονότα», «Ημέρα» και «Σημερινή» προκειμένου να εξασφαλίσουν την εφαρμογή της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας της, την καταβολή δεδουλευμένων και την ανάκληση απολύσεων. Η τελευταία απόλυση της συντάκτριας Κατερίνας Παγουλάτου από την εφημερίδα «Αλλαγή», η οποία πέραν των άλλων κάλυπτε και το εκπαιδευτικό ρεπορτάζ με την απαιτούμενη πάντα δεοντολογία, είναι η κορυφή του παγόβουνου σε μια σειρά αυθαιρεσιών που καταγγέλλουν η ΕΣΗΕΠΗΝ και η Ένωση Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών.

Καλούμε τους ιδιοκτήτες των τοπικών ΜΜΕ να εφαρμόσουν τις συλλογικές συμβάσεις Εργασίας και να ανακληθούν όλες οι απολύσεις.

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Σπίνος Αθανάσιος
Ο Γραμματέας
Σταμούλης Θόδωρος

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΜΙΣΚΟ «Η ΕΝΟΤΗΤΑ»

Προς: ΕΣΗΕΠΗΝ

Ένωση Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών Ν. Αχαΐας

Τους εργαζόμενους - Απεργούς των εφημερίδων «ΗΜΕΡΑ», «ΣΗΜΕΡΙΝΗ», «ΑΛΛΑΓΗ», «ΕΓΓΟΝΟΤΑ».

Συνάδελφοι,

Συμπαραστέκεμαστε ολόψυχα στον αγώνα σας και τη σημερινή απεργιακή σας κινητοποίηση, ενάντια στα αλληπάλληλα κρούσματα της εργοδοτικής αυθαιρεσίας με παράνομες απολύσεις, καθυστερήσεις στην καταβολή δεδουλευμένων μισθών, τη μη τήρηση των όρων των Σ.Σ.Εργασίας.

Γνωρίζουμε ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις σας και οι εργαζόμενοι υπέμεναν αυτή την κατάσταση ένα χρόνο τώρα, σε μια προσπάθεια καλής θέλησης.

Όμως ο κόμπος έφτασε στο χέλι.

Η καλή πίστη και η ανοχή δεν μπορεί να μετατρέπεται σε μοχλό εκμετάλλευσης και στυγρίας.

Καλούμε την κυβέρνηση να επέμβει, διότι δεν μπορεί η λειτουργία του Τοπικού και περιφερειακού Τύπου να βασίζεται στο ανεξέλεγκτο αντεργατικό καθεστώς που έχει δημιουργήσει μερίδα εκδοτών.

Δεν μπορεί αυτό το καθεστώς να επικρατήσει μάλιστα, με δημόσιο χρήμα.

Καμία κρατική διαφήμιση να μην καταχωρίζεται το δημόσιο σε ιδιοκτήτες ΜΜΕ που καταστρατηγούν την εργατική νομοθεσία, σφείλουν στα Ασφαλιστικά Ταμεία, έχουν απλήρωτους εργαζόμενους, απολύουν παράνομα.

Για το Σωματείο
Η Πρόεδρος
Ν. Πεταλά
Η Γ. Γραμματέας
Α. Αλεξοπούλου

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΑΤΡΑΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Οι εργαζόμενοι στα μέσα μαζικής ενημέρωσης καθώς και συνολικά η εργατική τάξη και οι αυτοαπασχολούμενοι της πόλης μας πρέπει να απορρίψουν τον θλιβό και προκλητικό εκβιασμό του κεφαλαιοκράτη Καμπερού, που εκφράστηκε με άρθρα σε τοπικές εφημερίδες από διάφορες καλοπληρωμένες γραφίδες που τελούν υπό τις διαπαγές του!

Οι κεφαλαιοκράτες και η αγορά τους δεν δίνουν δουλειά. Ζουν απ' την εκμετάλλευση της εργατικής μας δύναμης, δημιουργούν ανεργία, γυρίζουν τα ρολόγια της ιστορίας πιο πίσω κι απ' το Σικάγο. Οι κεφαλαιοκράτες και η αγορά τους είναι ανίκανοι να λύσουν ακόμη και τα πιο απλά ζητήματα που αφορούν την ζωή των εργαζομένων. Χωρίς εμάς όμως δεν μπορούν να αυγατίσουν τα κέρδη τους. Εμείς είμαστε αυτοί που παράγουν τον πλούτο και δεν τους έχουμε καμία ανάγκη.

Ο κεφαλαιοκράτης Καμπερός και οι εταιρείες του, «Σύγχρονη Κατασκευή» (κατασκευαστική εταιρεία πολυτελών κατοικιών), εφημερίδες και ραδιοσταθμίοι, η γνωστή εταιρεία Logistics, καθώς κι η εταιρεία με τα 3 ελικοπτεράκια, έκαναν τζόρο το 2008, 45 εκατομμύρια ευρώ, με 3 εκατομμύρια ευρώ κέρδη.

Είτε με κέρδη όμως, είτε με «ζημιές» για τον κύριο με τα ελικοπτεράκια, τα δικά μας δικαιώματα πάντα ζημιές θα μετράνε, όσο δεν αποφασίζουμε να αποσυνδεθεί η πάλι για ζωή με δικαιώματα, από την κερδοφορία του κάθε κεφαλαιοκράτη.

Τα δικά τους κέρδη προϋποθέτουν την καούρα μισθών και δικαιωμάτων. Ζωή με δικαιώματα για μας, σημαίνει να χτυπηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου.

Η εμείς ή αυτοί.

Στο πλευρό του Καμπερού χρόνια τώρα βρίσκεται η δημοτική αρχή του ΠΑΣΟΚ και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ στο συνδικαλιστικό κίνημα της πόλης, αυτούς που τα βρίσκουν συχνά, πυκνά, με τους βιομήχανους στην ΟΚΕ. Ο Καμπερός προφανώς προχώρησε στον θλιβό εκβιασμό ενθαρρυνόμενος και από τον «νέο» υπουργό εργασίας που τυχαίνει να είναι και κουμπάρος του!!

Η ασυδοσία και ο κυνισμός που αποτυπώθηκε κατ' ενόλη του «αφεντικού» στο πρωτοσέλιδο της «Ημέρας» εδράζεται πάνω στο αντεργατικό νομοθετικό πλαίσιο που έχουν από κοινού συμφωνήσει κι εφαρμόζουν οι ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

Κανένας εργαζόμενος δεν κέρδισε ποτέ τίποτα γλύφοντας τα αφενικά του.

Δύναμη μας η συλλογική δράση, το ταξικό εργατικό κίνημα, το ΠΑΜΕ.

Τιμήσουμε με όλους τους τρόπους τους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς υπηρέτες των «Καμπερών». Αποδυνάμωσα σε όλους τους χώρους δουλειάς, σε όλους τους κλάδους τους υπηρέτες του κεφαλαίου. Βάλε πλάτη να φιαχτούν παντού επιτροπές αγώνα του ΠΑΜΕ.

Οργάνωση, αγώνας, απεργία τώρα με το ΠΑΜΕ.

Τα κέρδη τους απ' το λαό απαιτούν θυσία, καμία θυσία για την πλουτοκρατία.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΠΑΤΡΑΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Πάτρας συμπαραστέκεται στον αγώνα που έχουν κηρύξει για την Τετάρτη 21 Οκτωβρίου 2009, η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου - Ηπείρου - Νήσων και η Ένωση Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών νομού Αχαΐας.

Συμπαραστέκεμαστε στη δημοσιογράφο Κατερίνα Παγουλάτου, που με συνέπεια και επαγγελματισμό κάλυπτε το εκπαιδευτικό ρεπορτάζ, καθώς και σε όλους τους εργαζόμενους στον τοπικό Τύπο που βρίσκονται αντιμετώπιση με την πολύμηνη καθυστέρηση των δεδουλευμένων τους, τις «μωυρές» εργασιακές σχέσεις και τη μη τήρηση σπουδαίων όρων των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας.

Είμαστε στο πλευρό της ΕΣΗΕΠΗΝ και της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών νομού Αχαΐας. Υποστηρίζουμε τα δίκαια αιτήματά τους για ανάκληση όλων των απολύσεων και εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας στα τοπικά Μέσα.

«Ημέρα των Πατρών» Όταν το καράβι βυθίζεται από... μέσα

Γράφει ο **συντάσων συνάδελφος**

Προϋπόθεση για τη σωστή λειτουργία της δημοκρατίας είναι η πλήρης ελευθερία του Τύπου. Προϋπόθεση όμως για την ελευθερία του Τύπου είναι η βιωσιμότητα των εντύπων, δηλαδή της ιδιοκτήτριας επιχειρήσης του μέσου, υπό τους όρους της επιβίωσης και της ανάπτυξης που έχουν τεθεί στην αγορά που απευθύνεται.

Η δικαιολογία που χρησιμοποίησε η ιδιοκτήτρια εταιρεία (την τελευταία τετραετία-πενταετία) της «Η», προκειμένου να αιτιολογήσει την απόφασή της να σταματήσει την κυκλοφορία του μέσου, ήταν η οικονομική κρίση και η «αιμορραγία» της, από την ώρα που ανέλαβε τη διαχείριση της εφημερίδας.

Η «αιμορραγία» προφανώς είναι τα χρήματα που έβαλε η επιχείρηση στα ταμεία με την πάροδο των ετών, από την ώρα που ανέλαβε τη λειτουργία και διαχείριση της «Ημέρας», ενώ η οικονομική κρίση είναι προφανώς περίοδος της μείωσης των διαφημιστικών εσόδων, που για το σύνολο του Τύπου είναι το τελευταίο έτος (περίοδος 2008-2009).

Εδώ γεννάται όμως ένα ζήτημα. Όταν ο όμιλος «Καμπέρος» ανέλαβε την εφημερίδα, προφανώς γνώριζε τα «βάρη» της, είτε αυτά έρχονταν από το παρελθόν είτε είναι τα «βάρη» που αποκτά πλέον το μέσο, επενδύοντας σε νέο προσωπικό, άλλες κινήσεις ανάπτυξης στην αγορά.

Όσον αφορά την οικονομική κρίση, αυτή αφορά το σύνολο του Τύπου και όσον αφορά την τοπική αγορά, όλα τα μέσα αντιμετωπίζουν πρόβλημα στα έσοδά τους, πολλά είναι αυτά που διατηρούνται χωρίς την υποστήριξη ομίλων ή άλλων πηγών, η «Ημέρα» είναι όμως η πρώτη που κλείνει επικαλούμενη την κρίση.

Κλείνει έχοντας ήδη προχωρήσει σε μεγάλη μείωση προσωπικού, με απολύσεις που έγιναν όμως μονομερώς στο δημοσιογραφικό τμήμα και στο «στελέ» της εφημερίδας, χωρίς να έχει επηρεαστεί νωρίτερα το διοικητικό προσωπικό, το Τυπογραφείο και η διανομή.

Αυτή η «μονομέρεια» της διοίκησης της επιχείρησης, να περικόπτει δηλαδή προσωπικό από συγκεκριμένο -το «δημιουργικό»- κομμάτι του εντύπου, έχει την εξήγησή της.

Το «μερίδιο» που δεν έλαβαν ποτέ οι εργαζόμενοι

Η εφημερίδα την τελευταία τετραετία έχει τριπλασιάσει τις πωλήσεις της, γεγονός το οποίο κατά τα φαινόμενα και -με βάση τις απολύσεις προσωπικού που προηγήθηκαν της αναστολής λειτουργίας- αποδόθηκε

Η ιστορία των «κουρασμένων» στελεχών, με τις έντονες εμμονές σε προσωπικές αντιπαραθέσεις και περίπλοκες και αλυσιτελείς διαμάχες, έκανε αδύνατη την προσπάθεια επιβίωσης του εντύπου σε μια όχι και τόσο δύσκολη συγκυρία!

Μνημόσυνο τέλους με ξένα κόλλυβα. Ας παραδεχτούν τουλάχιστον τα στελέχη ότι άλλοι εργαζόμενοι κουράστηκαν για την αύξηση των πωλήσεων της εφημερίδας...

Μέχρι και την τελευταία ώρα της «Η», έκανε αποκάλυψες επιθέσεις κατά συγκεκριμένων συμφερόντων που έπλητταν το κύρος της εφημερίδας και των συνεργατών της

κυρίως στο εισπρακτικό της τμήμα, χωρίς δυστυχώς να υπολογιστεί η προσπάθεια που κατεβλήθη στο «δημιουργικό» - συντακτικό επίπεδο.

Άρα δεν δικαιολογούνται να γράφουν στο τελευταίο φύλλο «αποκάμαμε». Αν θέλουν να κάνουν μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα ας παραδεχτούν τουλάχιστον τα στελέχη ότι άλλοι... κουράστηκαν, εργαζόμενοι για την αύξηση των πωλήσεων της εφημερίδας!

Όπως και να 'χει, σε καμία επιχειρηματική συλλογιστική η «κούραση» που επιφέρει θετικά αποτελέσματα δεν δικαιολογεί εγκατάλειψη της προσπάθειας, διότι η λογική λέει κόποις κτώνται και αν είναι για... καλό, καλώς να έρθει η ταλαιπωρία!

Δεν νοείται λοιπόν άνθρωποι, οι οποίοι βλέπουν το προϊόν τους να «πηγαίνει», άνθρωποι που εξυμνήτησαν παντοιοτρόπως τα συμφέροντά τους, προσωπικά και επιχειρηματικά, να δηλώνουν «κουρασμένοι».

Δυστυχώς ορισμένοι στην «Ημέρα», για πρώτη φορά την ιστορία του εντύπου, με τη συμπεριφορά τους «ποδοπατούσαν» συστηματικά τη δημιουργική προσπάθεια που γινόταν, καθώς φαίνεται ότι θεωρούσαν «βαριδιά» πολλούς από τους «δημιουργούς» του εντύπου, τους δημοσιογράφους και όσους άλλους δεν «κινούνταν» καθημερινά στο εισπρακτικό τμήμα.

Σε κάθε περίπτωση, για την «κούρασή» τους γενικότερα από την ενασχόληση με τα «μέσα», δε φταίει το προσωπικό ούτε η τοπική κοινωνία, στους οποίους ρίχνουν το «ανάθεμά» τους, με το πρωτοεξέλιδο στο οποίο προσπάθησαν να δικαιολογήσουν την απόφαση αναστολής λειτουργίας της εφημερίδας.

Λουκέτο χωρίς διαδοχή!

Ένα ακόμη σοβαρό ζήτημα σε σχέση με την εν γένει συμπεριφορά κάποιων από την πλευρά της διοίκησης της «Η» είναι το γεγονός ότι έβαλαν «λουκέτο» στο μέσο χωρίς να αναζητήσουν κάποια διάδοχη κατάσταση.

Διότι κάποιος που επί ένα εξάμηνο «καμώνεται» στην πρώτη σελίδα ότι τυπώνει τα ίδια φύλλα, όσα τύπωνε και πριν το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης, ενώ όλοι οι ανταγωνιστές έχουν ήδη μειώσει το εκτυπωτικό κόστος, δείχνει προφανώς ότι δεν έχει ανάγκη να περικό-

ψει τα έξοδά του ούτε ενδιαφέρεται να βρει κάποιο νέο μέτοχο που είναι διατεθειμένος να βοηθήσει.

Εκ των υστέρων μάλιστα, ο ίδιος ο επιχειρηματίας δικαιολογείται λέγοντας ότι η οικονομική κρίση και η αύξηση του εκτυπωτικού κόστους (δωλώσεις στην εφημερίδα «Σημερινή») είναι δυσβάσταχτη, μέχρι τότε όμως δεν έχει δείξει να τον ενοχλεί ουδώως αυτό, αλλιώς θα είχε μειώσει τα φύλλα και τα έξοδά του εγκαίρως.

Εδώ λοιπόν φαίνεται να υπάρχει μια «εγκληματική αδιαφορία» των στελεχών σε σχέση με τον περιορισμό των εξόδων σε επίπεδο εκτύπωσης και κόστους διανομής, αδιαφορία μέχρι και το «παρά πέντε» της αναστολής της έκδοσης.

Αδιαφορία την οποία υφίστανται όμως στο «πετσι» τους οι απολυμένοι στους οποίους επιφυλάχθηκε η κριότερη δυνατή «πρωτολογία»: Έμειναν χωρίς δουλειά και χωρίς να δοθεί η ευκαιρία της διαδοχής στο εταιρικό σχήμα και τις ενίσχυσεις της προσπάθειας ανάκαμψης με άλλα πρόσωπα ή με νέα κεφάλαια.

«Φλας» στο παρελθόν

Ανατρέχοντας κάποιος στην ιστορία του τοπικού Τύπου θα δει ότι οι αγώνες της «δημοκρατικής παράταξης» σε επίπεδο έκφρασης στο χώρο των εφημερίδων έφεραν μια «μικρή επανάσταση» στο χώρο των εντύπων.

Αυτή η «επανάσταση» εκφράζεται με την έκδοση νέων εντύπων μέσα στη δεκαετία του '80 και συνεχίζεται κορυφώνεται τη δεκαετία του '90.

Σήμερα η πορεία μοιάζει περισσότερο φθίνουσα, όμως χώρος για νέες προσπάθειες πάντα υπάρχει.

Η «Ημέρα» εδώ και μια 15ετία είναι ο κύριος εκφραστής του «δημοκρατικού χώρου», εκφραστής μιας προοδευτικής αντίληψης, η οποία δυστυχώς, και προς έκπληξη πολλών ανθρώπων με δημοκρατικές ευαισθησίες, μετατράπηκε την τελευταία διετία-τριετία σε αδιέξοδες προσωπικές αντιπαραθέσεις οι οποίες επιβάρυναν τη σχέση του εντύπου με την τοπική κοινωνία και την εικόνα του στο χώρο του ανταγωνιστικού κοινού του συνόλου του τοπικού Τύπου.

Η έλλειψη προφανώς εμπειρίας αλλά και προσαρμοστικότητας δημιούργησε μια θύελλα η οποία δυστυχώς συμπαρέσυρε το έντυπο. Πρωταγωνιστές αυτής της θλιβερής προπαγάνδας είναι άνθρωποι που δυστυχώς και σήμερα ακόμη παραμένουν στα γραφεία τους, «οχυρωμένοι» στο... κάστρο της προπαγάνδας τους.

Όμως, δυστυχώς, η προπαγάνδα τους είχε πάντα στο «σφαιριδίό» της λάθος στόχους, είχε κατεύθυνση να διεμβολίσει ανθρώπους και να δημιουργεί καταστάσεις αντί για να «κτυπά» συντηρητικές αντιλήψεις και θεσμικά κενά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

ΕΝΩΣΗ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

Πάτρα 19-10-2009

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τα Διοικητικά Συμβούλια της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών νομού Αχαΐας και της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου - Ηπείρου - Νήσων, μετά τα αλληπάλληλα κρούσματα εργοδοτικής αυθαιρείας σε εφημερίδες της Πάτρας, με παράνομες απολύσεις συναδέλφων, καθυστέρησης στη καταβολή δεδουλευμένων και μη τήρηση στοιχειωδών όρων των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, ομοφώνως αποφάσισαν την κήρυξη 24ωρης προειδοποιητικής απεργίας στις εφημερίδες «Αλλαγή», «Έγνοια», «Ημέρα» και «Σημερινή», για την Τετάρτη 21 Οκτωβρίου 2009.

Το ζοφερό εργασιακό περιβάλλον στο οποίο εργάζονται οι συνάδελφοι, η κατ'εξοχή καθυστέρηση της καταβολής μισθών, η τακτική του «έναντι» που πλέον τείνει να παγιωθεί, η «μιαύρη» εργασία και οι απολύσεις, αποκαλύπτουν το ανάγλυπο πρόσωπο της εργοδοσίας η οποία, σε πολλές περιπτώσεις, με απειλές λουκέτου των εφημερίδων επιχειρεί να εμπεδώσει συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα και να τρομοκρατήσει το προσωπικό.

Τεχνικοί Τύπου και Δημοσιογράφοι συγκροτούν ενιαίο μέτωπο αντιμετώπισης αυτών των προβλημάτων και με την 24ωρη απεργία της Τετάρτης στέλνουν ένα πρώτο ηχηρό μήνυμα αντίδρασης.

Καλούμε τους συναδέλφους τεχνικούς Τύπου και δημοσιογράφους των τεσσάρων εφημερίδων μαζί να συμμετάσχουν στην κινητοποίηση της Τετάρτης. Οι εργαζόμενοι δεν είναι «αναλώσιμα προϊόντα», ούτε η καλή πίστη και η ανοχή τους μπορεί να μετατρέπεται σε μοχλό εκμετάλλευσης και ασοδοσίας εκ μέρους της εργοδοσίας.

Παράλληλα με την κινητοποίηση της Τετάρτης, η Ένωση Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών και η ΕΣΗΕΠΗΝ αναλαμβάνουν κοινή πρωτοβουλία για εκτεταμένους ελέγχους από την Επιθεώρηση Εργασίας στο σύνολο των μέσων ενημέρωσης της Πάτρας.

Τέλος, καλούνται Τεχνικοί Τύπου και δημοσιογράφοι των 4 εφημερίδων σε συγκέντρωση στα γραφεία της ΕΣΗΕΠΗΝ, την ημέρα της απεργίας, στη 1μμ. για περαιτέρω αποφάσεις.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών Ν. Αχαΐας

ΠΑΜΕ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΑΤΡΑΣ

ΕΝΙΑΙΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΤΥΠΟ ΜΕ ΤΟ ΤΑΞΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΕΕ-ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ ΤΗ ΚΡΙΣΗ Η ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΙΑ, ΓΙΑ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΑΥΡΗ ΚΑΙ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΕ Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΕ Η ΝΔ. ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ ΟΛΟΠΛΕΥΡΗ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΦΙΜΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ. ΣΗΚΩΣΕ ΨΗΛΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

Οι εργαζόμενοι στα μέσα μαζικής ενημέρωσης καθώς και συνολικά οι εργατική τάξη και οι αυτοασφαχολούμενοι της πόλης μας πρέπει να απορρίψουν τον θλιβό και προκλητικό εκβιασμό του κεφαλαιοκράτη Καμπέρου, που εκφράστηκε με άρθρα σε τοπικές εφημερίδες από διάφορες καλοπληρωμένες γραφίδες που τελούν υπό τις διαταγές του! «ΔΕΞΕ ΜΟΥ ΤΟ ΦΙΛΟ ΣΟΥ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΑΙ»

Χρόνια τώρα στο πλευρό του Καμπέρου βρίσκεται ο Φούρας και η δημοτική αρχή του ΠΑΣΟΚ. Ο «νέος» υπουργός Εργασίας δεν γνωρίζει τίποτα για τις δραστηριότητες του κομπάρσου του!

Δίπλα του είναι σταθερά οι γνωστοί απεργοσάπτες, πολυθεατές «συνδικαλιστές» του ΠΑΣΟΚ που ελέγχουν την πλειοψηφία του ΕΚ της Πάτρας.

Με πρόσχημα πάντα το «καλό των εργαζομένων» οι κύ-

ριοι αυτοί έχουν προσφέρει επανειλημμένως την απλόχερη υποστήριξη τους με πολλούς τρόπους στον κεφαλαιοκράτη. Μέχρι κι «εγγυητές» του, προσφέρθηκαν ο κ. Καλώς και η παρέα του!

Αν και για να είμαστε δίκαιοι, δεν θυμόμαστε κανέναν κεφαλαιοκράτη στη περιοχή μας να διαμορτυρήθηκε ποτέ, έστω για τα μάτια του κόσμου, για τις παρεμβάσεις του Εργατικού Κέντρου υπέρ των εργαζομένων!

Πράγμα πολύ φυσικό, αφού οι κύριοι της πλειοψηφίας του ΕΚ μαζί με τις συνιστώσες του ΠΑΣΟΚ στη πόλη μας (ΣΕΑΜ-ΣΥΝ-ΚΟΕ) πορεύονται από κοινού στις πρωτομαγιάτικες «διαδηλώσεις» παρά με τον Αντιζουλάτο και τους υπόλοιπους «φτωχούς πλην τίμιους» κεφαλαιοκράτες της περιοχής, εκφράζοντας και μ' αυτό τον τρόπο τις συμφωνίες που έχουν συνυπογράψει με τους βιομήχανους της Δυτικής Ελλάδας στην τοπική ΟΚΕ.

Πρόκειται για πιστά αντίγραφα των συμφωνιών που έχουν κάνει τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΣΥΝ, στη ΓΣΕΕ, με τον ΣΕΒ.

ΔΕΝ ΧΡΩΣΤΑΜΕ ΧΑΡΗ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΚΗΘΗΝΑ

Οι κεφαλαιοκράτες και η αγορά τους δεν «χαρίζουν» δουλειά. Αυξάνουν τα κέρδη τους απ' την εκμετάλλευση της εργατικής μας δύναμης. Το σύστημα τους γεννάει την ανεργία γιατί η παραγωγή στον καπιταλισμό γίνεται άναρχα, με μόνο σκοπό την δημιουργία εμπορευμάτων για κέρδος και όχι την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας-την όσο γίνεται μεγαλύτερη ληστεία της εργατική σου δύναμης.

Γυρίζουν τα ρολόγια της ιστορίας πιο πίσω κι απ' το Σικάγο. Οι κεφαλαιοκράτες και η αγορά τους είναι ανίκανοι να λύσουν ακόμη και τα πιο απλά ζητήματα που αφορούν την ζωή των εργαζομένων. Χωρίς εμάς όμως δεν μπορούν να συγαζίζονται τα κέρδη τους. Εμείς είμαστε αυτοί που παράγουν τον πλούτο και δεν τους έχουμε καμία ανάγκη.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΞΑΝ ΣΤΗΝ ΕΕ

ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΣΥΝ-ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ, ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΟΝ ΨΕΥΤΟΤΣΑΜΠΟΥΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΟΥ

Ο κεφαλαιοκράτης Καμπέρος και οι εταιρείες του, «Σύγχρονη Κατασκευή» (κατασκευαστική εταιρεία πολυτελών κατοικιών), εφημερίδες και ραδιοσταθμό, η γνωστή εταιρεία logistics (μεταφορές παντός είδους εμπορευμάτων, απ' όλο τον κόσμο και σ' όλο το κόσμο), καθώς κι η εταιρεία με τα 3 ελικοπτεράκια, έκαναν τζιρό το 2008, 45 εκατομμύρια ευρώ, με 3 εκατομμύρια ευρώ κέρδη. Αυτά επισήμως! Γιατί ανεισημάς, δεν έχουμε πληροφόρησι!

Η ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΑΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΕΙ ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΤΗΣ ΚΕΡΔΟΦΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΕ ΤΗ ΤΥΧΗ ΣΟΥ ΜΕ ΤΗ ΠΑΛΗ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΜΑΣ ΚΙ ΟΧΙ ΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΛΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΦΕΝΤΙΚΟ

Είτε με κέρδη όμως, είτε με «ζημιές» για τους κυρίους με τα ελικοπτεράκια, το δικό μας δικαίωμα πάντα ζημιές θα μετράνε, όσο δεν αποφασίζουμε να αποσυνδεθεί η πάλη για ζωή με δικαιώματα, από την κερδοφορία του κάθε κεφαλαιοκράτη.

Τα δικά τους κέρδη προϋποθέτουν την χασούρα μισθών και δικαιωμάτων. Ζωή με δικαιώματα για μας, σημαίνει να χτυπηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου.

Ή ΗΜΕΙΣ Ή ΑΥΤΟΙ

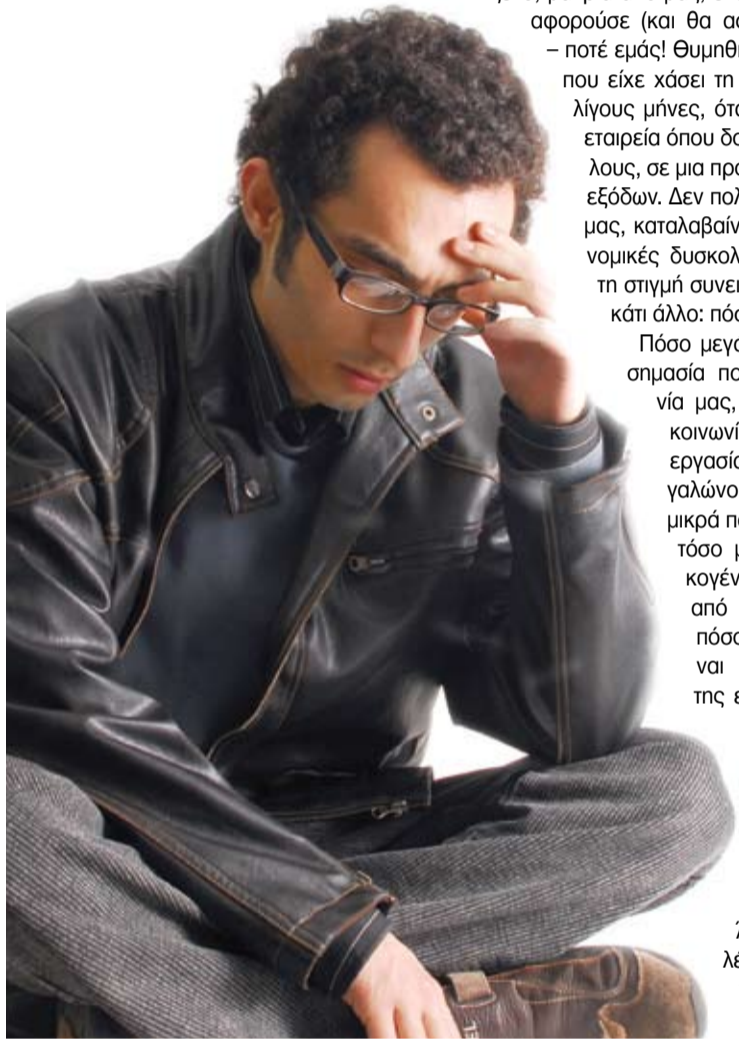
Δύναμη μας η συλλογική δράση, το ταξικό εργατικό κίνημα, το ΠΑΜΕ.

Τιμήσαμε με όλους τους τρόπους τους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς υπηρέτες των «Καμπέρων». Αποδύναμωσε σε όλους τους χώρους δουλειάς, σε όλους τους κλάδους τους υπηρέτες του κεφαλαίου. Βάλε πλάτη να φταχτούν παντού επιρροές αγώνα του ΠΑΜΕ.

Οργάνωση, αγώνας, αντεπίθεση τώρα με το ΠΑΜΕ. Τα κέρδη τους απ' το λαό απαιτούν θυσία, καμία θυσία για την πλουτοκρατία.

Άνεργος εγώ; Αποκλείεται!!

Οι ψυχολογικές επιπτώσεις της ανεργίας

Μου ήρθε σαν γερό καστούκι όταν η φίλη μου μας ανακοίνωσε μια μέρα στην παρέα πώς τη σύστησε ο σύζυγός της σ' ένα γνωστό του: «από δω η γυναίκα μου, δεν κάνει τίποτα, κάθεται στο σπίτι». Αν το δικό μου στομάχι δέθηκε κόμπος στο άκουσμα των λέξεων του κατά τ' άλλα συμπαθητικού συζύγου της, φαντάζομαι το δικό της... Η Φωτεινή, η φίλη μου, έχει σπουδάσει φιλόλογος βέβαια, αλλά δεν δουλεύει. Είναι άνεργη, αλλά όχι κατ' επιλογή, όπως δεν είναι και πολλοί άλλοι σήμερα. Ίσως δεν ήταν η πρώτη φορά που έμπαινα στη θέση της εκείνη τη στιγμή, αλλά ποτέ άλλοτε δεν θυμάμαι να είχαμε προβληματιστεί όλοι τόσο πολύ για την ανεργία. Έμοιαζε να είναι κάτι ξένο, μακριά από μας, ένα θέμα που πάντα αφορούσε (και θα αφορούσε) άλλους – ποτέ εμάς! Θυμηθήκαμε τον Κώστα, που είχε χάσει τη δουλειά του πριν λίγους μήνες, όταν τον απέλυσε η εταιρεία όπου δούλευε μαζί με άλλους, σε μια προσπάθεια μείωσης εξόδων. Δεν πολυέβγαίνα πια μαζί μας, καταλαβαίναμε ότι είχε οικονομικές δυσκολίες. Μόνο εκείνη τη στιγμή συνειδητοποιήσαμε και κάτι άλλο: πόσο ντροπιάζονταν!

Πόσο μεγάλη είναι τελικά η σημασία που δίνει η κοινωνία μας, η δυτική κυρίως κοινωνία, σήμερα, στην εργασία; Τεράστια! Μεγαλώνουμε, και από πολύ μικρά παιδιά μαθαίνουμε, τόσο μέσα από την οικογένεια όσο και μέσα από την εκπαίδευση, πόσο σημαντικός είναι αυτός ο ρόλος της εργασίας στη ζωή μας. Ζούμε για να δουλεύουμε; Δουλεύουμε για να ζούμε; Πόσο συνειδητή επιλογή είναι η εργασία; Άκουγα πάντα να λένε: «Α! Αυτός είναι γιατρός!», ή «Είναι σπουδαίος!

Είναι δικηγόρος!». Από τότε η αξία ενός ανθρώπου ταυτίστηκε με το επάγγελμά του και μόνο; Μας δημιουργούνται φιλοδοξίες και όνειρα για επαγγελματική επιτυχία από πολύ νωρίς, ενώ παράλληλα μαθαίνουμε πόσο σημαντική είναι μια σταθερή εργασία για να μας παρέχει ασφάλεια – απάντηση στις ανθρώπινες ανασφάλειές μας.

Έτσι, όσο πιο σημαντικό γίνεται κάτι για μας και για τη ζωή μας, τόσο πιο πολύ μας αγχώνει η ιδέα μήπως δεν το αποκτήσουμε ή το χάσουμε. Πόσο μάλλον όταν το χάσουμε... Το άγχος που έχει κάποιος που κάνει τη δουλειά του ανέρχεται πολύ ψηλά στη σχετική κλίμακα, ξεπερνώντας πολλές φορές το θάνατο αγαπημένων προσώπων ή ασθένειας μες στην οικογένεια. Αυτός που κάνει τη δουλειά του περνάει μια διαδικασία πένθους. Μόνο που, σε αντίθεση με το πένθος για το θάνατο αγαπημένου, ο άνεργος βιώνει, πέρα από θλίψη και θυμό, πιο πολύπλοκα δυσάρεστα συναισθήματα. Αρχικά ίσως νιώσει μόνο θλίψη (για όλα αυτά που έχασε, τα οποία συχνά είναι πολύ περισσότερα από ένα μισθό), και άγχος για το τι θα ακολουθήσει και πώς θα προχωρήσει (γενικότερα στη ζωή του και όχι μόνο στην επαγγελματική του πορεία). Σύντομα, όμως, είναι πιθανό να νιώσει απογοήτευση και παραίτηση. Ο άνεργος έχει μειωμένη αυτοεκτίμηση και νιώθει αποτυχημένος. Μέσα του συχνά κυριαρχούν ένα αίσθημα απώλειας ελέγχου, ανικανότητας, απόρριψης και απαξίωσης. Νιώθει ντροπή, συχνά ενοχές, πικρία, αλλά και θυμό που συχνά εκφράζεται με εκθρόπιτα προς τους άλλους (οι οποίοι μπορεί να είναι ακόμα και φίλοι, μέλη της οικογένειας ή απλά άλλοι εργαζόμενοι). Η έλλειψη ευχαρίστησης μπορεί να είναι τόσο μεγάλη που να οδηγήσει κάποιες φορές ακόμα και σε ψυχοσωματικές διαταραχές, κατάθλιψη, τάσεις αυτοκτονίας, ή/και αντικοινωνικές – παραβατικές συμπεριφορές.

Δυσάρεστα συναισθήματα όπως αυτά είναι πιθανό να νιώσουν όλοι όσοι έχουν μείνει άνεργοι, αλλά όχι στον ίδιο βαθμό. Το τι και πόσο θα βιώσει απ' το κάθε συναισθήμα ο κάθε ένας εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Πρωταρχικό ρόλο σ' αυτό μάλλον παίζει το πόσο σημαντική ήταν η εργασία και πόσο είχε επενδύσει σε αυτήν. Όσο περισσότερο χρόνο σε μια εργασία, όσο πιο ενδιαφέρουσα και ευχάριστη του ήταν, όσο περισσότερα χρήματα είχε επενδύσει σε αυτήν ή είχε ανάγκη αυτά που κέρδιζε και όσο μεγαλύτερες ήταν οι φιλοδοξίες του, τόσο πιο έντονα τα αρνητικά συναισθήματα που θα νιώσει. Το εκπαιδευτικό του επίπεδο επίσης παίζει σημαντικό ρόλο. Όσο περισσότερο έχει «επενδύσει» σε σπουδές, τόσο περισσότερο άγχος θα νιώσει κάποιος που κάνει τη δουλειά του. Σαφώς, σημαντικός παράγοντας στο πώς θα βιώσει

την περίοδο ανεργίας είναι η οικονομική κατάσταση και ανεξαρτησία του. Σημαντικό ρόλο παίζουν και κάποια στοιχεία της προσωπικότητάς του, όπως οι δείκτες εωστροφείας – εωστροφείας και αυτονομίας – κοινωνικής εξάρτησης, καθώς και ο προηγούμενος βαθμός αυτοεκτίμησής του. Οι επιπτώσεις της ανεργίας επηρεάζουν περισσότερο εωστροφή άτομα, κοινωνικά εξαρτημένα και με χαμηλή αυτοεκτίμηση. Επηρεάζουν επίσης περισσότερο άνεργους που δεν έχουν ή έχουν πολύ μικρή υποστήριξη από το οικογενειακό και φιλικό περιβάλλον.

Παρότι η ανεργία δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες, φαίνεται ότι τόσο οι λόγοι όσο και οι επιπτώσεις της συχνά διαφοροποιούνται ανάμεσα στα δύο φύλα. Το μεγαλύτερο ποσοστό ανέργων σήμερα είναι γυναίκες (τριπλάσιο έναντι των αντρών). Η ανεργία όμως, πέρα από τις γυναίκες, πλήττει ιδιαίτερα και τους νέους. Παρ' όλα αυτά, το μεγαλύτερο ποσοστό άγχους φαίνεται να το βιώνουν άντρες μέσης ηλικίας απ' ό,τι μικρότεροι ή μεγαλύτεροι σε ηλικία.

Οι ισχυροί δεσμοί της ελληνικής οικογένειας βοηθούν συχνά στο να μετριαστούν οι αρνητικές επιπτώσεις της ανεργίας. Η υπομονή, κατανόηση, συμπαράσταση και υποστήριξη από το οικογενειακό και φιλικό περιβάλλον βοηθάει, όπως επίσης και η κοινωνική δικτύωση και επιστροφή στις παλιές κοινωνικές δραστηριότητες. Η εκμάθηση νέων δεξιοτήτων καθώς και τεχνικών εξεύρεσης εργασίας μπορούν να φανούν ιδιαίτερα χρήσιμες για την ανεύρεση νέας εργασίας και την τόνωση της αυτοπεποίθησης. Σαφώς, όταν τα δυσάρεστα συναισθήματα είναι ιδιαίτερα έντονα και διαρκούν για μεγάλο χρονικό διάστημα, η συμβουλευτική στήριξη από κάποιον ειδικό μπορεί να βοηθήσει και.

Συνειδητοποιώντας τη δυσάρεστη θέση και τα συναισθήματα της φίλης μου ένιωσα ευάλωτη μπροστά στις τόσες κοινωνικο-οικονομικές αλλαγές σήμερα. Η ανεργία δεν είναι ένα δυσάρεστο γεγονός που μας συμβαίνει γιατί μας αξίζει ή γιατί κάναμε πάντα κάτι λάθος. Και απ' την άλλη πλευρά, δεν μπορεί να χρησιμοποιείται σαν «μετρητής» της αξίας μας ούτε της επαγγελματικής, ούτε της ανθρώπινης, γενικότερα. Χαίρομαι όμως, γιατί, αν η ανεργία με το αίσθημα ντροπής και τις οικονομικές δυσκολίες της φίλης μου ήταν σαν ένα δυνατό καστούκι για εκείνη κι εμάς, η κατανόηση και συμπαράσταση των φίλων και μελών της οικογένειάς της ήταν ένα ανθρώπινο χάδι, μια αγκαλιά, και μια υπενθύμιση: ότι άνεργος, δεν σημαίνει μόνος.

Μια φίλη ψυχολόγος και αναγνώστρια της «Ημέρας»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ “ΗΜΕΡΑΣ”

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΤΡΑΣ

Είναι γνωστό ότι ο επιχειρηματίας Καμπέρος χρωστάει εδώ και 4 μήνες τα δεδουλευμένα και τις εισφορές που πρέπει να καταβάλει προς τα ασφαλιστικά ταμεία των δημοσιογράφων και των εργαζομένων στην εφημερίδα «Ημέρα».

Επίσης είναι γνωστό ότι εδώ και αρκετές ημέρες έχει προχωρήσει σε παράνομο λοκ άουτ στην εφημερίδα. Οι εργαζόμενοι παραμένουν απλήρωτοι, η Επιθεώρηση Εργασίας κλείνει τα μάτια.

Το μέλη της Τ. Α. Σ. απ τη διοίκηση του Ε.Κ. θεωρούμε επιβεβλημένη την άμεση, έκτακτη συνεδρίαση της και την κήρυξη απεργιακών κινητοποιήσεων στις επιχειρήσεις του Ομίλου, έτσι ώστε να πιεστεί ο επιχειρηματίας και να καταβάλει άμεσα τα δεδουλευμένα στους εργαζόμενους και τις προβλεπόμενες αποζημιώσεις με βάση τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Σε διαφορετική περίπτωση επιωμίζεστε ιστορικές ευθύνες σε βάρος των εργαζομένων που υποτίθεται ότι είστε ταγμένοι να υπηρετείται. Σας υπενθυμίζουμε ότι η συνεχιζόμενη άρνηση συνδικαλιστικής κάλυψης εργαζομένων, παύει να αποτελεί σύμπτωση και «λάθος» χειρισμός. Σας καλούμε να συναισθανθείτε-έστω και τώρα- τις ευθύνες που σας αναλογούν ως πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου της πόλης μας.

Ελπίζουμε αυτή η έκκληση να εισακουστεί και να πράξετε το ελάχιστο-αναλογιζόμενοι πλέον και τις ευθύνες σας ως συνδικαλιστές-κρυσσοσπαστες απεργιακές κινητοποιήσεις στις επιχειρήσεις του Ομίλου Καμπέρου.

Πιστεύουμε ότι όλοι μπορούν να κατανοήσουν την ευρύτερη σημασία αυτής της εκβιαστικής κίνησης του επιχειρηματία, τα μηνύματα που μεταφέρει με την πράξη του στην κοινωνία και συνολικά στην εργατική τάξη της περιοχής μας.

Το συμφέροντα κεφαλαιοκρατών και εργαζομένων ποτέ δεν ταυτίζονται. Ο καθένας τοποθετείται. Συγκροτημένα. Με τις πράξεις και την δράση του. Ή με το κεφάλαιο, ή με τους εργάτες.

Το μέλη της Ταξικής Αγωνιστικής Συνεργασίας:
Ζαρουπάκης Κυριάκος
Κατακαρώνης Φώτης
Παπασιφραντόπουλος Θανάσης
Ταβουλάρης Αντώνης
Τσαντίης Χρήστος

Εργατικό Αντιμπεριαλιστικό Μέτωπο

Ο χώρος των μέσων μαζικής ενημέρωσης νοσεί παικιδρόμο. Ενσωματώνει ολόκληρη τη κρίση και τη διαφθορά του κοινωνικοπολιτικού μας συστήματος.

Η διαπλοκή επιχειρηματικότητας, πολιτικής, ενημέρωσης και κράτους υποτάσσει πλήρως την ενημέρωση σε «ακατενό» συμφέροντα, πλήττοντας όλους τους εργαζόμενους μαζί κι αυτούς που δουλεύουν στα Μ.Μ.Ε.

Με μπροστάρηδες μάστιγα ομάδες που βλέπουν τα προσωπικά και συνεκτακτικά τους συμφέροντα πλήρως αλληλέγγυα με τους «επιχειρηματίες, εκδότες, καναλάρχες» έχουν κατασπάσει το χώρο της ενημέρωσης, πρωτοθλήτη της ανασφαλούς εργασίας.

Απλήρωτοι, ανασφάλιστοι, μερικούς απασχολούμενοι, μαζί με απολύσεις είναι ένα γαϊτανάκι που κρατάει καιρό και αναπαράγει συνεχώς.

Ετσι αποτελεί έκκληση το ότι η απεργία προκλήθηκε επιλεκτικά και όχι όπως απαιτεί η κατάσταση και τα συσσωρευμένα προβλήματα των εργαζομένων σε όλα τα μέσα έντυπα και ηλεκτρονικά.

Το ΕΑΜ συμπαραστέκεται στους εργαζόμενους που προσπαθούν με θυσίες και ιδρώτα κόντρα στα κέντρα αποπληροφόρησης, να ενημερώνουν το λαό και να προβάλλουν τους αγώνες του. Γιατί και στη πιο βάρβαρη εποχή κάποιος πρέπει να λέει την αλήθεια.

Ο αγώνας των εργαζομένων στο χώρο των μέσων μαζικής ενημέρωσης είναι και αγώνας όλων των εργαζομένων.

20.10.09 Ε Α Μ

ΚΚΕ

Το παρακάτω κείμενο ερώτηση κατέθεσε η Κοινοβουλευτική ομάδα του ΚΚΕ στη Βουλή για τις απολύσεις και το κλείσιμο της εφημερίδας «Ημέρα» από τον Όμιλο Καμπέρου.

«Σε νέα πρόκληση προς την εργατική τάξη και τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ προχώρησε ο όμιλος Καμπέρου στην Πάτρα που έχει στην ιδιοκτησία του μεταξύ άλλων και την εφημερίδα «Ημέρα». Ο όμιλος Καμπέρου αμέσως μετά την κήρυξη απεργίας από την ΕΣΗΕΠΗΝ για να διαμαρτυρηθεί για τις απολύσεις στον τοπικό τύπο και τις άθλιες συνθήκες εργασίας που επικρατούν, εκβιαστικά κήρυξε lock-out, έκλεισε την εφημερίδα και απέλυσε τους 53 εργαζόμενους, εκμεταλλευόμενος την οικονομική κρίση και χρησιμοποιώντας το επικείμενο ότι «είναι προτιμότερο 50 εργαζόμενοι να βρεθούν στο...δρόμο, παρά να παραμένουν στα κάτεγρα».

Ο όμιλος Καμπέρου πήρε θάρρος από τη νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τις προγραμματικές εξαγγελίες της και χρησιμοποιεί όλα τα μέσα που του δίνουν οι νόμοι που ψηφίσαμε οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Είναι ακόμα πιο προκλητικός αφού ο όμιλος, σύμφωνα με στοιχεία που έχουν δημοσιευτεί στον τύπο, έχει στην ιδιοκτησία του εφημερίδες, ραδιοσταθμούς, εταιρία Logistics, την εταιρία Σύγχρονη Κατασκευαστική κ.α. Ο κύκλος εργασιών του ομίλου το 2008 έκανε τζιρο 45 εκ. € και κέρδη 3 εκ. €.

Ερωτώνται οι κ.κ. υπουργοί τι θα κάνουν για:

- Να αποζημιωθούν άμεσα οι απολυμένοι. Να τους καταβληθούν όλα τα δεδουλευμένα μηνών με βάση τη συλλογική σύμβαση που έχουν υπογράψει τα συνδικάτα τους, καθώς και τα ασφαλιστικά στα ταμεία τους, που τους χρωστάει ο κεφαλαιοκράτης. Παράλληλα να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας με ευθύνη της κυβέρνησης.
- Δωρεάν πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.
- Άμεση καταβολή του επιδόματος ανεργίας. Επίδομα 1120 Ευρώ και καταβολή του για όσο διάστημα μένουν άνεργοι οι εργαζόμενοι. Ο χρόνος ανεργίας να προσμετρηθεί συντάξιμος.
- Πάγωμα όλων των δανείων των απολυμένων».

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΤΥΠΟΥ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΑΡΤΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αθήνα 20/10/2009

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας Τύπου και Χάρτου με απόφαση της εκφράζει τη συμπαράστασή της και στηρίζει την 24ωρη προειδοποιητική απεργία που κήρυξαν η Ένωση Υπαλλήλων Τύπου και Γραφικών Τεχνών Ν. Αχαΐας και η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου – Ηπείρου – Νήσων, στις ημερήσιες εφημερίδες «Αλληγία», «Γεγονότα», «Ημέρα» και «Σημερινή» της Πάτρας γιατί οι εργοδότες αουδοσιούν και αυθαιρετούν σε βάρος βασικών δικαιωμάτων των εργαζομένων που έχουν να κάνουν με την επιβίωσή τους. Οι εργοδότες εκμεταλλευόμενοι την «οικονομική κρίση» έχουν δρομολογήσει μια σειρά αντιεργατικών μέτρων, με τις καθυστερήσεις της εξόφλησης των δεδουλευμένων, τη μη τήρηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, με ανασφάλιστοι και μισή εργασία, με απολύσεις, με ένταση της τρομοκρατίας στους χώρους εργασίας. Δεν πρέπει να ξεκινήσει η για τη δύσκολη κατάσταση των εργαζομένων βασική ευθύνη έχουν οι μέχρι σήμερα Κυβερνήσεις που με την πολιτική τους στάση και τους νόμους που ψηφίζουν, οδηγούν στην αουδοσία και την καταπίεση των δικαιωμάτων μας από τους εργοδότες.

Για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων είναι μονόδρομος η ένταση της ταξικής πάλης, ο ενιαίος και συντονισμένος αγώνας.

Με συσπείρωση, με συλλογική δράση και αλληλεγγύη, μπορούμε να βάλουμε φραγμό στην αουδοσία των εργοδοτών, να υπερασπιστούμε τις κατακτήσεις και να διεκδικήσουμε την ικανοποίηση των αιτημάτων μας με βάση τις σύγχρονες ανάγκες μας.

Αγωνιστικό Η Διοίκηση

Επιστολή στον πρόεδρο του Ομίλου «Καμπέρος»

Αναλγησίας το ανάγνωσμα...

Κύριε Πρόεδρε
του Ομίλου «Καμπέρος»

Είμαι ένας από τους απολυμένους δημοσιογράφους, πρώην αρχισυντάκτης της πατρινής ιστορικής εφημερίδας «Η ΗΜΕΡΑ» που αποφασίσατε να κλείσετε. Θα έλεγα μάλλον ότι είμαι ένας από τους «ανεπαρκείς και φημισμένους», όπως αποκάλεσε, στο σύνολό τους, τους Πατρινοί δημοσιογράφους ένας πρώην συνάδελφός μας και σημερινός εκδότης σε πρόσφατο άρθρο του, θέλοντας να στοχοποιήσει τους «υπεύθυνους» για την κατάντια του τοπικού Τύπου, αλλά και να ωραιοποιήσει τη θλιβερή κατάληξη της εφημερίδας μας.

Φημισμένος γιατί εσείς ήσασταν αυτός που αποφάσιζε στην πρωινή μας σύσκεψη για το ποιους δεν θα σπλητεύουμε γιατί μας δίνουν διαφημίσεις ή γιατί είναι φίλοι σας και σε ποιους θα επιθέμεθα (με δική μας πάντα νομική ευθύνη). Ανεπαρκής, από την άλλη, γιατί πράγματι, μετά τις συνεχόμενες περικοπές και απολύσεις συναδέλφων δημοσιογράφων είχαμε μείνει στο τέλος τόσο λίγοι (επτά δημοσιογράφοι συνολικά στο πολιτικό, αθλητικό και πολιτιστικό ρεπορτάζ + δύο ακόμη part time και ανασφάλιστοι συνάδελφοι που τραβούσαν τους τελευταίους μήνες το «κουπί» του ρεπορτάζ), που πλέον, μοιραία, περιοριζόμασταν στην αναπαραγωγή δελτίων Τύπου, όπως σωστά είπε ο εκδότης που προανέφερα.

Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να αναγνωρίσω πως από τότε που αναλάβετε τις τύχες της εφημερίδας οι αποδοχές μας αυξήθηκαν και καταβάλλονταν τακτικά.

Εδώ και ένα χρόνο, όμως, παγιώθηκε η οφειλή της εφημερίδας προς όλους εμάς, που συνεχίζαμε και δίναμε μέχρι και την τελευταία στιγμή της έκδοσης της εφημερίδας μας το 100% των δυνατοτήτων μας προκειμένου να τιμήσουμε τους αναγνώστες μας, αλλά και να σταθούμε ανταγωνιστικοί στα περίπτερα, εκεί άλλωστε που καθημερινά κρίνεται ο αγώνας και η δουλειά μας.

Μπορεί εσείς να κάνατε «εκπτώσεις» στη στελέχωση της εφημερίδας, ωστόσο οι εργαζόμενοι δεν έκαναν το ίδιο σε ό,τι αφορά στην προσφορά τους, παρότι πολλοί από αυτούς μπορεί να μην είχαν να πληρώσουν το νοίκι του σπιτιού τους, να στείλουν το παιδί τους στο φροντιστήριο ή ακόμη-ακόμη και να έχουν τα απολύτως απαραίτητα για την επιβίωσή τους. Όλοι εμείς, όλον αυτόν τον καιρό, κάναμε υπομονή ακούγοντας τόσο εσάς όσο και τα διευθυντικά στελέχη της επιχείρησής μας καθισμακάζοντας και να μας ζητούν να κάνουμε συνεχώς υπομονή. Όμως, ποτέ μας δεν πήραμε ούτε μια ουσιαστική υπόσχεση για την καταβολή των δεδουλευμένων μας ούτε καν ένα σαφές χρονοδιάγραμμα, για να προγραμματίσουμε τη ζωή και τις υποχρεώσεις μας. Όπως δεν είδαμε και ένα δείγμα καλής θέλησης από μέρους σας, καθώς, παρά το γεγονός ότι από τις διαφημίσεις των πρόσφατων εκλογών η εφημερίδα είχε έξτρα κέρδη, δεν προθυμοποιηθήκατε να μας καταβάλετε ούτε ένα μισθό από τα χρωστούμενα.

Μετά από αυτές τις δυσμενείς εξελίξεις αποφασίσαμε να προβούμε σε μιάς ημέρας προειδοποιητική απεργία, μαζί με άλλους συναδέλφους που βιώνουν τα ίδια ή σε πολλές περιπτώσεις μεγαλύτερα προβλήματα. Μας απειλήσατε ότι αν κάνουμε απεργία θα κλείσετε την

εφημερίδα. Ξέραμε πού πηγαίναμε. Δεν μας παρέσυρε ο πρόεδρος της Ένωσης Συντακτών, όπως ισχυρίζεστε, αλλά μας έσπρωξε το γεγονός ότι είμαστε περήφανοι, το ότι δεν υποκύπτουμε σε εκβιασμούς και η πεποίθηση ότι ένας δημοσιογράφος αλλά και οποιοσδήποτε εργαζόμενος δεν μπορεί να μετατρέπεται σε οσφυοκάμπτη, μη έχοντας καν την «απαίτηση» να μάθει για το πότε θα πληρωθεί γι' αυτά που έχει δουλέψει.

Το κυριότερο όμως είναι ότι γνωρίζαμε ότι ψάχνατε απλά μια αφορμή για να κλείσετε την εφημερίδα. Το είχατε πει άλλωστε και στην τελευταία σύσκεψη όλων των εργαζομένων που είχατε συγκαλέσει στο γραφείο σας: «Αν δεν φέρετε συνδρομητές και διαφημίσεις, θα το κλείσω το μαγαζί» είχατε πει χαρακτηριστικά, τότε. Όμως μπορώ ακόμη να σας θυμίσω ότι το «λουκέτο» λόγω της απεργίας μας ήταν η αφορμή και όχι η αιτία, από τρία πραγματικά περιστατικά που συνέβησαν το τελευταίο διάστημα. Μπροστά στον γενικό διευθυντή κύριο Αναστασόπουλο, τον σύμβουλο έκδοσης κύριο Λιούρδη, τον διευθυντή του «Ράδιο Γάμμα» κύριο Γεωργόπουλο, αλλά και σ' εμένα, είχατε απειλήσει για το κλείσιμο της εφημερίδας την επομένη των εκλογών «γιατί η εφημερίδα μας δεν ανταγωνίζεται επαρκώς την «Πελοπόννησο», η οποία ωστόσο έχει το τριπλάσιο δημοσιογραφικό προσωπικό, σε σχέση με εμάς, όπως επίσης πρέπει να σας θυμίσω και το βράδυ που η εφημερίδα βγήκε στα περίπτερα μετά από παρακάλια των διευθυντών σας, γιατί «δεν τηρήθηκαν τα ωράρια που είχατε θέσει για το «κλείσιμο» της εφημερίδας». Ακόμη και την παραμονή της απεργίας μας, κύριε πρόεδρε, όταν καλέσατε εμένα και τους συναδέλφους Γ. Παπαχριστόπουλο

και Μ. Κωτιάδη, παρουσία και των κυριών Δρακονταειδή και Λιούρδη για να μας αναγγείλετε ότι αν απεργήσουμε θα βρεθούμε στο δρόμο, σπεύσατε να μας ανακοινώσετε ακόμη «κάντε την απεργία σας αν θέλετε, μια αφορμή μόνο ψάχνω για να την κλείσω...».

Ισχυρίζεστε πως η εφημερίδα έκλεισε διότι ήταν ζημιολογός. Δεν είμαι βέβαια λογιστής της επιχείρησής σας για να γνωρίζω επακριβώς τα οικονομικά στοιχεία της εφημερίδας, ωστόσο όλοι μας γνωρίζουμε ότι η «ΗΜΕΡΑ» το τελευταίο διάστημα διήγε μία από τις καλύτερες εποχές της, μιας και οι πωλήσεις της είχαν ξεπεράσει τις 2.000-2.200 ημερησίως, όταν πριν από τρία ή τέσσερα χρόνια δεν πωλούσε πάνω από 500-600 φύλλα. Στην περίοδο των ισχυρών αγελάδων δε, εργάζονταν στο «μαγαζί» σας οι διπλάσιοι εργαζόμενοι-τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τους δημοσιογράφους και τεχνικούς... Πράγμα που σημαίνει ότι τους τελευταίους μήνες το λειτουργικό κόστος της επιχείρησης είχε συμπτυκνωθεί στο ελάχιστο και, αν μη τι άλλο, η χρηματοδότησή σας προς την εφημερίδα ήταν η μικρότερη από τότε που πήρατε εξ ολοκλήρου την επιχείρηση στα χέρια σας.

Την ίδια στιγμή, η μεταφορική σας εταιρεία είναι πνιγμένη στα χρέη και στους δικαστικούς αγώνες. Ποτέ όμως δεν σκεφτήκατε να αναστείλετε τη λειτουργία εκείνης της επιχείρησης και πολύ περισσότερο να της βάλετε λουκέτο, γιατί πολύ απλά την αγαπάτε, θέλετε να τη σώσετε και γι' αυτήν μοχθείτε νυκθημερόν. Κάτι που δεν κάνατε βέβαια για την «ΗΜΕΡΑ», τους εργαζόμενους της οποίας πετάξατε εν μια νυκτί στο δρόμο και την ανεργία. Μάλιστα, θέλοντας να κάνετε επίδειξη δύναμης και υπεροχής δείχνετε με κάθε τρόπο την

εκδικητικότητα σας, υποτίθεται εις βάρος των συνδικαλιστικών σωματείων που σας «πολεμούσαν», κατ' ουσίαν στους ίδιους τους εργαζόμενους που τόσα χρόνια μοχθούσαν, εμμένοντας στην απόφασή σας να βάλετε λουκέτο, αλλά και με την πεισματική άρνησή σας να αναζητήσετε κάποιον αγοραστή για να αναλάβει αυτός τις ευθύνες της έκδοσης της εφημερίδας.

Δεν ξέρω αν πραγματικά επαληθευτούν κάποια από τα πιθανά σενάρια που ακούγονται το τελευταίο διάστημα περί συγχωνεύσεων εφημερίδων, περί ιδρύσεως νέας, για πιέσεις εκ μέρους σας, προκειμένου να πάρετε γενναίες επιδοτήσεις, ωστόσο θεωρώ ότι, έστω και την ύστατη στιγμή, θα πρυτανεύει η λογική και θα πάρετε πίσω την απόφασή σας για το οριστικό κλείσιμο της «ΗΜΕΡΑΣ».

Σε διαφορετική περίπτωση θα πρέπει να διευκολύνετε την κατάσταση προκειμένου να αρθεί το αδιέξοδο και να συνηγορήσετε κι εσείς στην πρόταση που κατατέθηκε στην τελευταία συνάντηση που προκάλεσε η ΕΣΗΕΠΗΝ και η Ένωση των Τεχνικών του Τύπου. Παραχωρήστε τον τίτλο στους εργαζόμενους της εφημερίδας για ένα διάστημα προκειμένου να εξαντληθούν οι πιθανότητες επανέκδοσης της ΗΜΕΡΑΣ από άλλη ιδιοκτησία, πρόταση που την οποία συμφωνούν και συνηγορούν οι εκπρόσωποι όλων των φορέων της πόλης και του νομού.

Γατί, κύριε πρόεδρε, τόσο εμείς οι εργαζόμενοι όσο και εσείς είμαστε περαστικοί από την ΗΜΕΡΑ, που έρχεται από παλιά και θα πρέπει να συνεχίσει την πορεία της για πολλά χρόνια ακόμη. Άλλωστε η «ΗΜΕΡΑ» πρωτίστως ανήκει στους αναγνώστες της...

Με τιμή

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Και ξαφνικά γίναμε πρωτοσέλιδο. Οι ρόλοι αντιστράφηκαν. Οι καταγραφές των γεγονότων μετατράπηκαν στο «θέμα» της... Ημέρας.

Όλες αυτές τις μέρες γράφτηκαν πολλά, ακούστηκαν περισσότερα: για την «Πάτρα που τρώει τα παιδιά της», για το «δικαίωμα ενός επιχειρηματία» να σβήνει από το χάρτη την «επένδυση που δεν του αποδίδει», για την «κρίση στον τοπικό και περιφερειακό Τύπο», για..., για..., για...

Πολύ μελάνι, πολλά λόγια. Αναζητείται η ουσία.

Όχι, για τις εργασιακές σχέσεις στις τέσσερις εφημερίδες της Πάτρας, όπου δημοσιογράφοι και τεχνικοί κατήλθαν σε απεργία, δεν φταίει η κατάρρευση των διεθνών χρηματιστηρίων την περασμένη άνοιξη. Δεν φταίει η παγκόσμια οικονομική κρίση, η πτώση των πωλήσεων και των εμπορικών διαφημίσεων. Όλα τα παραπάνω συνέβησαν στην όξυνση

ενός προβλήματος, που όμως ήταν υπαρκτό πολύ νωρίτερα.

Οι συνάδελφοι στη «Σημερινή» δεν βρέθηκαν απλήρωτοι επί οκτώ μήνες επειδή ο Dow Jones έπιασε «χαμηλό» δεκαετιών. Στην

γαριασμούς της ΔΕΗ για να εισπράξουν 150 ευρώ από τα δεδουλευμένα τους;

Και για να πάμε ένα βήμα παραπέρα: Φταίει η κρίση που παραβιάζονται μαζικά οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας στον Τύπο; Φταίει η κρίση για τις εκδικητικές και παράνομες απολύσεις;

Η 4η εξουσία

Κι όμως, οι συγκεκριμένοι ιδιοκτήτες Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης –και πολλοί ακόμη πανελλαδικά– ενισχύονται με «ζεστό» κρατικό χρήμα (κρατική διαφήμιση) από υπουργεία, οργανισμούς, δήμους και νομαρχίες, αν και δεν πληρούν τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις που μια οποιαδήποτε επιχείρηση οφείλει να πληροί προκειμένου να συναλλάσσεται με το Δημόσιο (π.χ. ασφαλιστική ενημερότητα).

Υπεράνω νόμων, λοιπόν. Ακριβώς επειδή ελέγχουν ΜΜΕ, ελέγχουν δηλαδή μερίδα της κοινής γνώμης, τη διαμορφώνουν, πιέζουν πολιτικά πρόσωπα.

Άλλοι στην κατεύθυνση να «κλείνουν» δουλειές για τις υπόλοιπες επιχειρηματικές δρα-

στηριότητες τους. Άλλοι στην κατεύθυνση του «ρυθμιστή» των τοπικών πολιτικών εξελίξεων. Όλοι βασίζονται στην απλήρωτη εργασία, στην καταστρατήγηση της εργατικής νομοθεσίας, στον κλασικό –άμεσο ή έμμεσο– εκβιασμό προς τους εργαζόμενους «αν σου αρέσει»...

Απεργία, κραυγή αγωνίας

Το ποτήρι ξεχειλίζει! Η 24ωρη κοινή απεργία δημοσιογράφων και τεχνικών στις τέσσερις εφημερίδες της Πάτρας, στις 21 Οκτωβρίου, πέρα από τη διεκδίκηση των νόμιμων και των αυτονόπτων, ήταν μια κραυγή αγωνίας. Είναι ένα μήνυμα των εργαζομένων στον Τύπο, ένα «φτάνει πια!» με την ανεξέλεγκτη ασυδοσία όσων υποτίθεται ότι ελέγχουν τη λειτουργία της δημοκρατίας.

Και αυτό το «φτάνει πια!» πρέπει να ακουστεί σε όλη την Πάτρα. Πρέπει να ακουστεί από εκείνους τους αρμόδιους που συνεχίζουν να κωφεύουν. Πρέπει να ακουστεί από τους εργαζόμενους που βιώνουν την ίδια «ομηρία», την ίδια ανασφάλεια, την ίδια αγωνία.

Το πρώτο θέμα είμαστε πλέον εμείς!

Κατερίνα Παγουλάτου,
εκδικητικός και παρανόμως
απολυμένη από την «Αλλαγή»

Το πρώτο θέμα είμαστε πλέον εμείς!

«Αλλαγή» η «καθυστέρηση δεδουλευμένων» (κομψό!) είναι καθεστώς επί μία τουλάχιστον τριετία, ενώ οι οφειλές στο ΤΣΠΕΑΘ (σ.σ. το Ταμείο των δημοσιογράφων) καταγράφουν... ολυμπιακό ρεκόρ από το 2004. Στα «Γεγονότα», ποια ύφεση εξαναγκάζει τους συναδέλφους να παίρνουν «έναντι» 50 ευρώ την εβδομάδα υπογράφοντας μάλιστα απόδειξη; Και στην «Ημέρα» του τοπικού μεγαλοεπιχειρηματία κ. Καμπέρου ποια πτώση κερδών υπογορεύει τον εξευτελισμό συναδέλφων, όταν τους ζητείται να βγάλουν φωτοτυπία τους λο-